

BERMEOKO LURRALDEAREN HISTORIA

Bermeo eta bere inguruko lekuak lehen aipu historikoak XI. mendekoak dira⁶⁵:

1051n, Eneko Lopez eta bere emazte Todak, Busturiko Axpeko Andra Maria elizaren dohaintza egitean:

“Sancte marie de Izpea, subtus penna, in territorio Busturi, cum sua decanía pernominata Bareizi (...) simili tenore donatione confirmationeque promitto et condono prefato sancte Marie cenobio illas terras de Udai Balzaga et de Luno et de Gernica et de Gorritiz en aiuso, et de Vermeio et de Mundaka et de Busturi en assuso (...)”

1053an, berriro leku legez azaltzen da Bermeo, Eneko Lopezek, Gaztelugatxe inguruko lurrauk ematean San Juan de la Peñako monasterioari:

“in loco qui dicitur Sancti Iohannis de Castiello, quod est in territorio de Bakio, et alia parte de Bermeio (...) Hereditates in loco qui dicitur Vermeio, casas et terras et mazanares et pomares (...). Et alia parte damus in loco qui dicitur Erkoreka, totam illam hereditatem quam habemus ingenuam”

1082an, Donemiliagako monasterioari eginiko Muxikako San Bizente Ugartekoaren dohaintzan, portu legez azaltzen da Bermeo eta bertan San Migel izeneko eliza bat aipatzen da:

“unum monasterium reliquiis ferente S. Vicenti de Uarthe, in termino Bizkai, cum tres decanías, una Ibargoricika, et alia decania que vocant Tuda cum sua medietate, et illa ecclesia San Micaelis arcangeli in portu de Vermelio, in ora maris, cum suos mortueros ad illa pertinente”

Eta, azkenik, 1093an, Almikako inguruak izan daitezkeenak aipatzen dira hango elizaren dohaintza egitean Donemiliagako monasterioari:

“unum monasterium nomine Albonica (...) circa ora maris (...) cum terris, ortis et pomiferis arboribus, montibus et pascuis omnibus antiquo usu determinatis, id est, Urho, Chennaga sursum, Manguiar et Bolinua sursum, Bagalgo, erreka apud Albonica, Dorrondua iuso, Narniz, erreka sursum, Barrungia intus, molendinis cum aquarum productilibus patefactis, sautis cum glandiferis arbustis et amenis pratis (...). Et decanias sunt: Uheleku, Munnituz, Bachio et Urdoniz et Bertandona (...)”

Agiri monastikoak dira guztiak. Aita Santuek bultzatuta, eliza edota monasterio nagusiei, jabetza partikularreko elizak eta beste ondasun batzuk dohaintzeko joera zegoen garai hartan. Agiri hauetan, Donemiliaga edo San Juan de la Peñari emandako Bizkaia aldeko zenbait eliza eta lur azaltzen dira: besteak beste, Gaztelugatxe, Bermeo eta Erkoreka inguruko sailak, Bermeoko portuko San Migel eliza edo Almikakoa.

Bizkaiko kondeak eta beste jaun batzuk agertzen dira dohaintzagile eta ematen dituzten elementuek, nekazaritzari lotutako bizimoduak erakusten dituzte: “Decaniak” (segur aski granja monastikoak), “terrak” (lur landuak), sagardiak eta bestelako “pomiferak”, mendiak (boso zentzuak), “sernak” (lur sailak), ortuak, larreak, “bustus” edo abelburu multzoak, errotak.⁶⁶

65 Testuak eta fitxa toponimikoetan ipinitako leku-izenen formak ondokoetatik hartu dira:
Irigoyen, Alfonso (1985); 12,13,17
Libano, Angeles (1995-1999)

Caro Baroja, Julio (1981); 269-270
Labayru, Estanislao Jaime de (1895-1903); t.II-lib-1º; 98
Balparda, Gregorio (1924); 2. lib.; 18-22

66 Caro Baroja, Julio (1981)

Oso ilunak dira 1093ko agirian azaltzen diren leku-izenak. Nahiko argi dauden *Albonica* eta *Bachio* alde batera utzita, *Manguiar* edo *Mangibar*, bai A. Irigoyen⁶⁷ eta bai J. Caro⁶⁸, Mañurekin lotuta dagoelakoan daude. *Narniz*, Nardiz izan daiteke, *Barrungia*, Artika auzoan XVI. eta XVII. mendeetan izan zen Barruti errota eta burdinola.

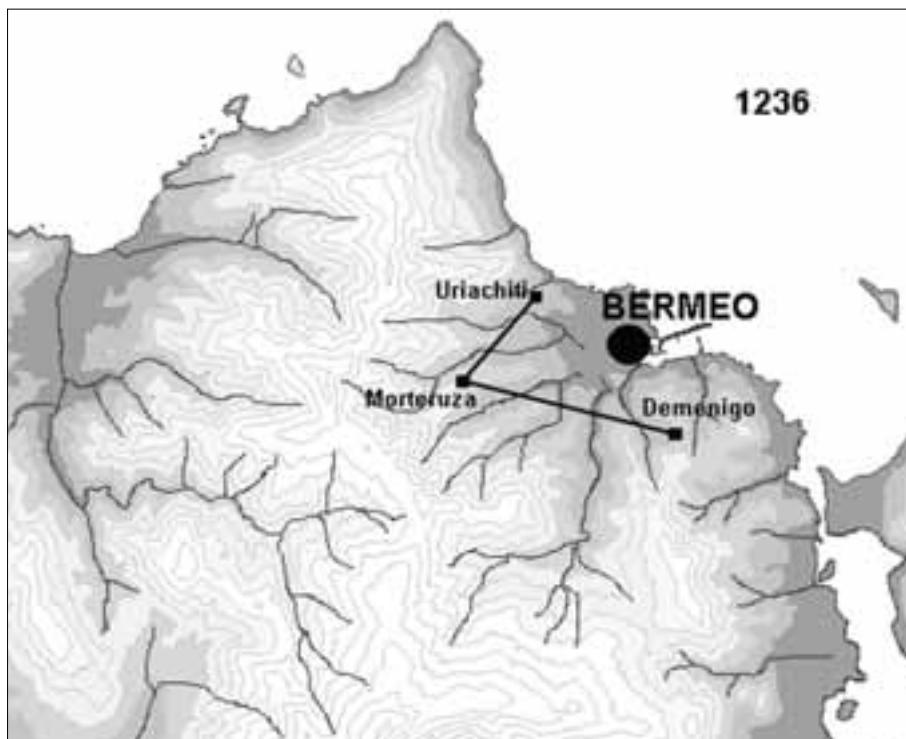
Ez da ezagutzen Bermeo aipatzen duen XII. mendeko agiririk. Hurrengo mendera arte egin behar da bere berri izateko.

XIII. mendearen lehen zatian sortu zuen Lope Diaz Harokoak Bermeoko hiribildua. Ez dakigu zehatz zein urtetan izan zen fundazioa, baina seguruenik 1234 eta 1239 bitartean izango zen; alde batetik, Bermeoko fundazio agiria gaztelania hutsean idatzita dagoen bitartean, latinez eta gaztelaniaz idatzitako Balmasedako foruaren berrespenna 1234koa delako eta, bestetik, 1236 edo 1239an hil zelako Lope Diaz Harokoa.

Jaunak Logroñoko araudiaz hornitu zuen hiribildua eta mugak ipini zizkion:

*“Et estos terminos han estos pobladores de Bermejo por nombres de Villa. De Menigo, et de Morteruza et de Vriachiti fasta Bermejo con montes et con fuentes, et con entradas, et exidas (...)”*⁶⁹

Hiriaren inguru laburrari dagokion hedadura besterik ez da. *Menigo*, gaurko Demiku da; *Morteruza*, San Migel auzoko Azeretxo eta Beasko baserriak dauden parajeari dagokio; eta, *Uriachiti*, azkenik, Arane baserriaren ekialdean zabaltzen den lautadatxoa da.⁷⁰

Fundazio garaiko mugak.

67 Irigoyen, Alfonso (1985); 91

68 Caro Baroja, Julio (1981); 292

69 Iturriza, J. R. (1793); II; 208

70 Leku-izen hauei buruz, ik. dagozkienean fitxak.

1285eko berrespeneko mugen zabalkuntza.

Aurrerantzean, ugariak izan ziren foruaren berrespenak eta hiribilduak jaso zituen pribilegioak. Besteak beste, Bermeoko hiritarrek, Sevillan, Toledon eta Murtzian izan ezik portazgorik ez ordaintzekoa (1277); Galizian eta Asturiaseko portuetan arraina gatzatu ahal izatekoa (1282); Gasteizen eta Urduñan portazgorik ez ordaintzekoa (1289); Bermeokoak zorrengatik edo fidantzengatik atxilotuak ez izatekoa (1296); merkatu librea ospatzekoa (1301); apelazioz izan ezean, Bermeoko epailearen aurrean bakarrik epaituak izatekoa, (1334), etab.⁷¹ Zalantzarak gabe, hau guztia, Bermeok garai hartan merkataritzat alorrean izan zuen ospeareen seinale da.

Laster hasi ziren hiribilduaren eskumeneko lurrardearen zabalkuntzak:

1285ean, Lope Diaz Harokoak Bermeori forua berrestearen, hiribilduaren eskumeneko eremuaren zabalkuntza etorri zen. Oraingoan, honela zehazten dira hiribilduaren jurisdikzioko lurak:

"Por do taja la agua de Lamiaran adentro, é por el somo de la sierra que es sobre la casería de los fijos de don Sancho de Galdacano, é por esa senda que recuda por sobre Achnaraen al río que ba por entre Nafarrola, é Zuloeta, é por ese río arriba que recuda en destajo al somo de la tierra, é por el cuesto de esa sierra por sobre Morteruza, é por Ordoña que recuda a Burgos [sic], é de Burgoa hasta Bermejo, con montes, é fontes, é con entradas, é exidas (...)"⁷²

Lamiaraneko erreka leku ezaguna da; Santxo Galdakaokoaren semeen baserriaren goitiko gaina, Demiku auzo gainean dagoen Masugoiko edo Katillotxu mendiaren ipa-

71 Estudios socio-económicos comarciales. Guernica-Bermeo (1972); 110-113

72 Iturriza, J. R. (1793), II; 209

rraldeko adarra litzateke. Handik mugak *Artikaerrekara* egiten du, *Atsoarene* ondora eta ostean, gaurko Frantzuerrekatik jarraitzen du, hau da, *Nafarrola* eta *Zulueta* bitartean dagoen errekatik. Mugak Laubidieta edo Truboietaganetik egiten du gero, *Goikoganeetik* edo *San Migel* auzoaren goitik (*Morteruza gainetik*, hain zuzen) *Burgoraino* heltzeko. Aipatzen den *Ordoñak*, Garbola menda edo gaurko Zumarrietako landa ingurua izan behar du. Azkenik, *Burgotik Bermeoko* hirira egiten du mugak.

1.300ean, Bermeoren erreferentzia eginez, Bilboko fundazio agirian, *Galdiz* menda Jaunak bere esku mantentzen duela zehazten da. Berdin gertatzen da 1337ko Gaminizko agirian ere:

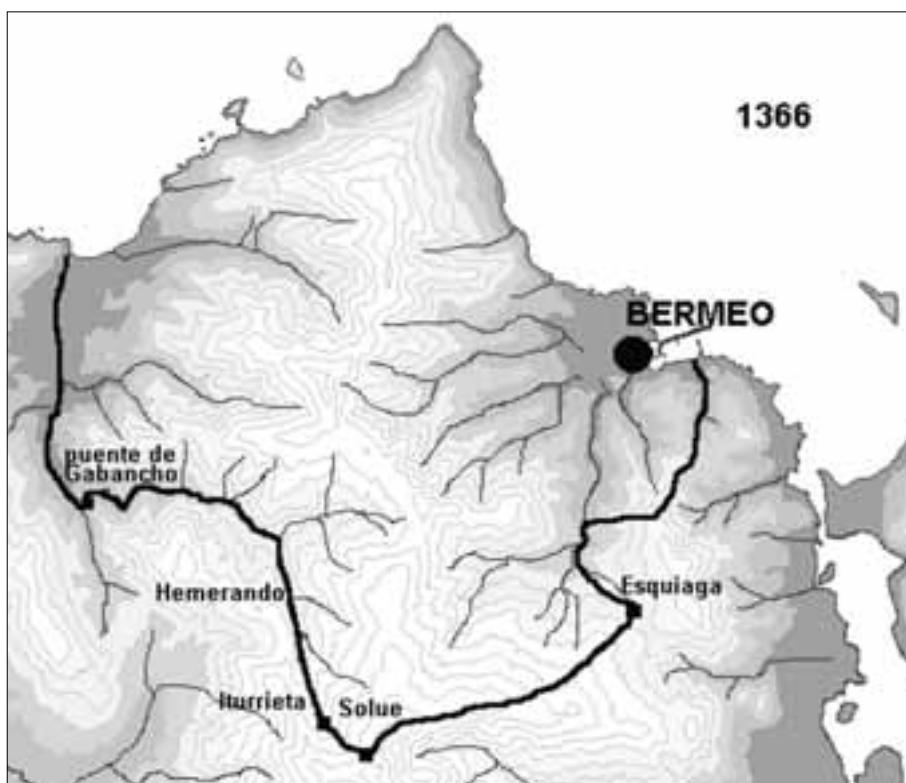
“(...) é do el mio monte de Ollargan que guarda el mio Preboste de Bermeo el monte de Galdiz”⁷³

“(...) é do bos el mi monte de Isoquiza en goarda de mi Preboste de este Lugar que les guarde, ansi como goarda el Preboste de Bermeo el monte de Galdiz (...)”⁷⁴

Hala ere, Iturrizak adierazten duenez, Galdizko mendi hau Bermeok berea zela frogatu zuen 1282an, Jaunaren aurrean, Olabarrietak elizatean.⁷⁵

1.301ean, Tala ematen zaio Bermeori; antza denez, ordura arte, Almikako elizatearen omen zen.⁷⁶

1353an, Don Tello, Bizkaiko Jaunak, Arketa eta Portuondoko portuak, Bermeoren eskumenean jartzen ditu.⁷⁷

1366ko mugen zabalkuntza.

73 Iturriza, J. R. (1793), II; 231

74 Iturriza, J. R. (1793), II; 213

75 Iturriza, J. R. (1793), II; 231

76 Henao, P. Gabriel de; libr1, cap42 (t.2).

77 Yradi, Juan Angel de (1844); 104

1366an, berriro zabaltzen du Jaunak Bermeoren jurisdikzioa:

“De encima de la Sierra que llaman de Solue do esta amojonado, é dende fasta Iturrieta como ba el arroyo de parte de Hemerando fasta la puente de Gabancho como ba el rio por la Rueda Vieja, é dende como ba é taja el rio fasta la mar, et de como ba a la mar de la entrada de dicho rio de Bakio fasta en Bermejo; é del dicho Lugar de Solue de la otra parte fasta en Esquiaga por do parte el termino de Mundaca fasta la mar; (...)”⁷⁸

Oraingoan, Ezkiaga, Tribiz, Arranotegi, Sollube, Mañu, eta Bakioko errekarainoko lurrak (Zubiaur eta San Pelaio), Bermeoren jurisdikzioean jartzen dira.

XIV. mendearen amaieratik aurrera, Bizkaiko jaunak (tenore hartan, Gaztelako errege ziren, aldi berean), Bermeora hurbiltzen hasten dira Bizkaiko Lege Zaharra eta, bide batez, hiribilduko forua berresteko. Araukoa bihurtu zen Bizkaira etortzean, Larrabetzu, Gernika eta Bermeotik pasatzea foruen juramentua burutzeko. Horrela egin zuten Enrique III.ak 1293an, Enrique IV.ak 1457an, Fernando Katolikoak 1476an eta Alonso Quintanillakoak Isabel Katolikoaren izenean 1481ean.

Bizkaiko lurraldeko hiribilduen testuinguruan, Bermeoko hiribilduak nolabaiteko nagusigoa zeukan beste guztien artean. Hirietako auzietan, alkateek emaniko epaiaren aurka altxada-errekursoa egitean, Bermeoko alkatearengana jotza agintzen zen; horrela esaten da Plentziako fundazio-agiriaren osteko beste guztietan.

“(...) a todo home que bos lo quiera demandar con alzada que pueda tomar la parte que se agraviare para ante los Alcaldes de Bermeo, é dende a fuera ante mi.” (Plentziako fundazio-agiria)⁷⁹

“(...) é establezco é mando que toda alzada que se tomare, ó fuere pedida ante el Alcalde, ó los Alcaldes de Tabira sea seguida ante los Alcaldes de Bermeo, é dende ante mi, ó ante el Señor que a Tabira mandare” (Durangoko fundazio-agiria)⁸⁰

Gernikako Batzar Nagusietan Bermeok lehen botoa eta lehen ezarlekua zeuzkan, eta antzinako biltzarretan Bermeoko ordezkariek hitz egitean, beste guztiak, burukoa kentzen omen zuten, beren estimazioa adierazteko.⁸¹

Esandako guztiagatik, eta Jaurerriko herri populatuenetarikoa izateagatik, 1476an, “Bizkaiko Buru” izatearen pribilegioa eman zion Fernando Katolikoak. Bainau, antza, ez zen Bizkaiko Batzar Nagusien gustukoia izan eta pribilegio honen aurka egin zuten. Horrela, 1602an, kendu egin zitzaison titulua, Bizkaiko infantzonazgoaren ohorearen kontrakoia izateagatik.⁸²

Garai hotean, biziki ari ziren bermeotarrak merkataritzan eta arrantzan. Merkatarri bermeotarrak, seguruenik, garraioliari aritu ziren eta Gaztelako artilea edota Gaskoiniako ardoak Flandes eta Inglaterraino eramatzen zituzten. XIII. mendearen amaieran kantabriar portuen artean sortutako Itsasaldeko Anaiarteko zortzi kidetako bat izan zen Bermeo. Ez zen harreman onik elkarte honen eta Inglaterraren artean (kontuan izan behar da garai hotean, Lapurdiko portuak Inglaterrako koroaren inguruokoak zirela) eta kexu eta auzi ugari izan zen Baiona eta Miarrizkoen. Hala ere, XIV. menderako, dirudienez, lehenago etsai ziren lapurditarren lagun agertzen hasi ziren bizkaitar portuak. 1317an argitu zion Bermeoko udalak Inglaterrako erregeari Bizkaiko portuek ez zietela kalterik eragin bere menpekoei, eta bizkaitarrak ez zirela espainiarrekin nahastu behar.⁸³

XV. mendearen erdira arte, Gaztela eta Frantzian Inglaterrarekin izan zuten gerrak markatu zuen euskaldunen Atlantikoko eta Mantxa kanaleko merkataritza. Euskal mer-

78 Iturriza, J. R. (1793), II; 209

79 Iturriza, J. R. (1793), II; 212

80 Iturriza, J. R. (1793), II; 220

81 Iturriza, J. R. (1793), II; 25, Garibay-en, *Compendio Historial*, aipatuaz.

82 Iturriza, J. R. (1793), II; 25

83 Arocena, Ignacio (1964); 14

katariek behin eta berriro lortu zituzten tregoa Inglaterrarekin, baina pirateria ekintzak ere etengabeak izan ziren. 1369an, Bermeok ingeleskiko harreman komertzialetan ziharduen eta 1372an, Bizkaiko portuak akordioetan zebiltzan bretoiekin, Mantxa kanalerako ibilbidea segurtatzeko. Gerrak jarraitzen zuen bitartean, Bizkaiko bost portuek (Bermeo, Ondarroa, Plentzia, Lekeitio eta Bilbo) akordioa izan zuten Baionarekin. Ordurako, Itsasaldeko Anaiartea desegina zegoen. XIV. mendearren amaieran eta XV.aren hasieran, kantabriar itsasoko marinelen garrantziak gora egin zuen Atlantikoan, batez ere Brujasen. Ardoa, artilea eta euskal burdina ziren merkagai nagusiak.⁸⁴

* * *

XIV. eta XV. mendeetan Euskal Herria osoan izan ziren leinuen edo alderdien arteko borrokaldiak. Alderdi hauek ahaideasunen oinarritzen ziren; leinu bereko senide iza-teak solidaritate loturak sortzen zituen eta zenbat eta ahaide gehiago izan leinuak, hainbat eta boteretsuagoa bihurtzen zen. Senitarteko buruzagitzaz, adar nagusiko “ahaide nagusiak” hartzen zuen; leinuko burua zen.

Sarritan, leinuak beren arerioen aurka botere handiagoz aritzeko, beste leinu batzuekin elkartzen ziren, alderdiak edo bandoak eratuz. Bizkaia, Gipuzkoa eta Arabako leinuak Ganboa eta Oñazko alderdian bananduta egon ziren. Bizkaian, Butroiko ahaide nagusia agertzen zen Oñazko bandoko buru eta Abendañokoa, Ganboako alderdiko nagusi.

Alderdi hauen arteko errietak edo altxamenduak, sarritan, gaur lelokeriatzat hartuko genituzkeen arrazoiengatik sortuak izaten ziren; “bestea baino gehiago” izateagatik, gehienetan.⁸⁵

Lope Garzia Salarzarkoaren esanetan, hasieran bi leinu nagusi zeuden Bermeon, Asuagako eta Apiozakoa, elkarren etsai, norgehiagokako lehian; Asuagako leinua hiru adarretan banandu omen zen: Ermenduruakoa, Areiltzakoa eta Aroztegikoa. Gerora, lau leinuak akorduan jarririk elkarren artean banandu ei zuten herria.⁸⁶

84 Arocena, Ignacio (1964); 22 eta hurr.

85 Caro Baroja, Julio (1956)

86 Euskal Herria osoan bezala, Bermeon ere, izan zen ahaide nagusien arteko borrokari. Hona hemen garai har-tako zenbait gertaera. Ik. García de Salazar, Lope; 191-192; 198-199; 211-212; 217; 223-225:

1414an, Mungian, gerrarako eraikuntza bat zela eta, Butroiko eta Abendañoko nagusiak errietan ari zirelarik, menietan sartu ziren, Ahaide Nagusi bi hauek Mungiara ez hurbiltzeko baldintza-pearan. Tenore hartan, Juan Abendañokoa, laurogei gizonekin, Gernika, Arteaga eta Bermeon sartu zen. Bermeon zegoela, Juan Santxez Bi-llelakoak, Abendaño eta Butroikoaren artean liskarra sortzeko asmoz, Abendañokoari deitu omen zion Mungiara hurbil zedin neska bat emango ziola aginduta. Abendañokoak hala egin zuenean, Butroikoak iraintzat harti eta Mungiara abiatu zen hau ere, borroka berri bat hasiera emateko.

1427an, istiluak izan ziren Bermeon Fortun Santxez Olabarrietakoena eta Juan Ortiz Arreskurenagakoaren artean, biak leinu bereku ahaideak izanik. Arreskurenagakoak Butroikoei eskatu zien laguntza; Olabarrietakoak Arteagakoei. Laster heldu zen Bermeora Juan Martínez de Burgos, Bizkaiko korrejidorea eta “beraien artean zebilela” buruan zauritu zuten Arreskurenagako dorretik. Atxiloketak izan ziren, baina Juan Ortiz Bermeotik ihes eginda zegoen ordurako; Butroira joana zen laguntza eske. Butroiko nagusia Bermeora iristean, hiria itxita eta Arteagakoek hartuta aukritu zuen. Juan Ortiz Arreskurenagakoau auzitan jarri zen korrejidorearekin. Korrejidorea eta Butroiko nagusia, beste batzuekin, Arbilluako biltzar nagusian zeudelarik, Juan Ortiz heldu zen hogeitabost gizonekin eta korrejidoreari hitz gogorrak bota zizkion eta batzarra nahastu zuen. Orduna, Juan Ortiz morroi batek gezi batez erahil zuen korrejidorea. Errieta erdian, Butroiko nagusia sasikoa, Otxoa Butroikoa hila suertatu zen. Juan Ortiz, atxilotuta, Gortera eraman zuten eta lepamoztua izan zen.

1446an, Pedro Abendañoko eta Martínez Ruiz Arteagakoa euren ahaide guztiiekin sartu ziren Bermeon; hemen, Aroztegikoak zituztun lagun. Eta Ermenduria, Apiozta eta Areiltzakoen aurka borrokatu ziren; hauek Butroikoa zuten kidetzat. Bi eguneko borrokaldiaren ondoren, hiria menderatzea lortu zuten. Handik hiru egunera, Gomez Gonzalez, Butroiko nagusia, bere ahaide guztiiekin agertu zen Bermeon, eta zelan portale batetik sartu hau, hala irten ziren Abendañokoak eta Arteagakoak Santa Eufemiano portaletik. Hain presaka atera ziren hauek, non euretako batzuk itsasoan hil ziren itota. Butroikoak atxiloketak egin eta zenbait dorre suntsitu zituen: Rui Santxez Mundakakoarena, Busturiko Sagarminagako eta Martin Ruiz Enparekoarena. Abendaño eta Arteagakoek, era beraen, Gernika hartzutenean, Butroikoak hiri honetan zeukan etxea suntsitu zuten.

1460an, Arostegikoak harresi gainetik, Butroiko ahaide nagusia sasikoa zen Otxotetxea hil zuten gezi batez. Erasoan, zaurituak izan ziren, homen anaia Juan Gonzalez eta beste batzuk ere.

1468an, Pedro Abendañokoak deituta, Diego Gomez Sarmiento kondea bere soldatapeko zaldunekin, Otxandiotik Durangora abiatu zen eta kalte handiak eragin zituen Zaldibarren, erreketak eta lapurretan burutz. Berdin egin zuen Gernikaldean, Bermeoko errebaleraino iritsiz.

* * *

Leinuen arteko borroka hauek, jatorriz, Bizkaiko Lur Zabalean zeukaten eragin zuzena, baina laster hasi ziren hiribildua menderatu nahian ere. Istillu handiak sortzen ziren Batzar Nagusietan eta, egoera hartan, Bizkaiko Jaunen boterea zen Ahaide Nagusiei aurre egiteko gai agertzen zen bakarra. Hiriak bortxakerietatik askatzeko, hauek Lur Zabaletik aldentzea erabaki zuten. Ondorioz, Bizkaiko hiribildua ez ziren Bizkaiko Batzar Nagusietara bilduko, horrela, Lur Zabalarekiko zituzten loturak deuseztatuta geratu ziren.

1487ko ekainaren 12an, Bilbon burututako hiribilduen batzarrean, *Chinchillaren Ordenamendua* deitutakoa ezarri zen. Bere arauak hiribilduetako gobernamendua ukitu zuten modu zuzenean eta, zeharka, baita Jaurerrikoa ere. Kontzejuen jurisdikzioari mugak jarri zitzakzion eta Korrejidoreak hirietan zituen ahalmenak zehaztu ziren. Hiribilduei debekatu egin zitzaien Lur Zabaleko batzarretara joatea eta beraien arteko bileretara deitezko ekimena Korrejidorearen esku geratu zen. Pase forala bera erabiltzea ere, debekatua geratu zen. Bizkaiko Foruaren aurkakoa zela eta, laster azaldu ziren *Ordenamenduaren* aurkako kexuak.

Ondorioz, Lur Zabala geratu zen Jaurerriaren ordezkari gisa, eta hiribildua, bitartean, talde legez ordezkatuko zituzkeen inolako erakunderik gabe gelditu ziren. Korrejidorea zatekeen autoritate komun bakarra.⁸⁷

Chinchillaren Ordenamenduak bandoen arteko borrokekin amaitzen lagundu zuen.

1504ko abenduaren 13an, ikaragarrizko sutea jasan zuen Bermeoko hiriak. Aurrerago ere, 1297an, 1347an, 1360an eta 1422an sualdiak izan ziren, baina 1504koa orokorra izan zen. Ia herri guztia erre zen; harresiz kanpoko errebala bakarrik geratu zen hondatu gabe. Santa Eufemia eta, batez ere, Talako Andra Maria elizaren mendebaleko aldea zeharo suntsitu zen, eraikuntza eder haren hondamenari hasiera emanet; hiribilduko dorretxeetatik, Ertzillakoa geratu zen zutik eta udaleko artxiboa ere erabat errautsi zen.⁸⁸

Sute honek Bermeoko populazioaren beherakada eragin zuen. 1480an, 500 fogera zituen bitartean, 1514an, 430 fogeratara jaitsi zen.

Baina Bermeoren gainbeheraldia lehenagotik hasia zegoen. Bilbok XIV. eta XV. mendetik aurrera izan zuen gorakadarekin lotu behar da krisialdi hau. Bilbo, oso ondo kokatua zegoen, Ibaizabal-Nerbion ibaien bilgunetik hurbil eta Gasteiz, Orduña eta Balmedako bideen gurutzean; burdin meatzetatik ere gertu. Bilbok hartu zuen Bizkaiko itsas merkataritza osoa, untzigintza eta merkata nagusiak. Bertan bideratu zen Gaztelako artilearen komertzioa Ipar-Europarekin eta Bilbotik hasi zen sartzen Europako merkaderia.⁸⁹

Hau guztia gutxi bazen, oso gastu handiei aurre egin beharrean aurkitu zen Bermeo XVI. mendean: inguruko elizateekin izan zituen jurisdikzio auziak zama handia izan ziren hiribilduaren ekonomiarentzat.

Ondo ezagutzen ez diren arrazoiengatik, zenbait hiribilduen kasuan, zaila gertatzen zen beren eskumeneko eremuak finkatzea eta sendotzea. Fundazio garaian edota zabalkuntzeta emandako lurrardearen barruan elizateak agertu ziren (beharbada, lehenagotik egon zirenak) eta Lur Zabaleko entitate hauek euren agintari eta lege propioak zituzten⁹⁰. Bermeoren kasuan, jurisdikzioaren zabalkuntzakin, Almika eta San Pelaio elizateetako eremuak hiribilduaren eskumenean geratu zirenean, Bermeoko agintaritzak topo egin zuen baserrietako hidalgok aurretik zituzten eskubideekin. Ondorioz, Bizkaiko Lur Zabalaren eta hiribilduaren arteko borroka hasi zen. Bermeo, bere hiri-agrarian oinarrituko da bere eskumeneko eremua errebindikatzeko eta elizateak, euren antzinako ohituretan. Eztabaidak lur-eremuei eta hidalgari buruzkoak ziren eta ea hiribilduetako legedia aplika zitekeenentz hiriko eskumeneko inguru batzuetan. Istillu hauek ez ziren Bermeon bakarrik izan, baita

87 Montreal Cia, Gregorio (1974); 92-96

88 *Estudios socio-económicos comarciales. Guernica-Bermeo* (1972); 114-115

89 *Estudios socio-económicos comarciales. Guernica-Bermeo* (1972); 114

90 Montreal Cia, Gregorio (1974); 84

Gernikan, Markinan, Bilbon, Lekeitio edo Portugaleten ere⁹¹. Zalantzak gabe, *Chinchillaren Ordenamenduaren* ondorioek zer ikusia izango zuten prozesu honetan.

1.500. urtean jadanik, San Pelaiko Azeretxo baserriko jabeak errota bat eraikitzean bere lurretan, zalantzan jartzen da Bermeoko alkatearen aginpidea inguru hartan⁹². Baina eztabaidea gogorrenak 1558an hasi ziren: San Juan Hermetxiokoaren hilota aukitzean Almika inguruan eta Bermeoko alkateak jurisdikzio ekintzak burutu zituenan, berehala protestatu zuten Jaurerriak eta elizateek⁹³. 1562ko epaia Bermeoren kontrakoa izan zen eta hiriak apelazioa egin zuelarik, errugabe geratu zen 1568an⁹⁴.

Berriro altzatu ziren elizateak Hernan Sanchez exekutorearen mugarritzearen aurka, eurak ere auzian parte izanik, ez zirela deituak izan eta⁹⁵.

91 Montreal Cia, Gregorio (1974); 83-84

92 Korrejidorearen aurreko auzian, zera planteatzen zaie lekuokoi:

"Primeramente sean preguntados por el conocimiento de las partes y tienen conocimiento de la cassa e caseria de Acercecho que esta sita en el balle de Baquio tierra llana de este Señorio de Vizcaya = y del molino que el dho Juan de Acercecho comenoco a hedificar en su propia heredad y de los montyes e terminos de Ureta = y de los hielus e mojones que estan en Harmoquigana e Cucucha y Arballo que estan por donde se dibiden y se parten los montes de entre los vecinos de Guibelorçaga y la dha villa de Bermeo = (...) La justicia y regimiento de la dha villa de Bermeo no ha tenido ni tiene en ningun tiempo del mundo jurisdiccion (...) mas en fee en todas las ocasiones que se ayan (...) y se ejerçen en la dha cassa y caseria de Acercecho en lo cebil e criminal an conosido y conocen los corregidores y tenientes generales de este Señorio y los fieles (de la) anteiglesia de Santa Maria de Basigo=

Yten si saben que los dhos mojones e hielus que estan en los dhos montes y terminos de Harmoquigana e Cucucha y Arballo: en la proxima pregunta mencionados y contenidos dibiden e parten los montes de entre la dha villa de Bermeo y los dhos vecinos de Guibelorçaga = es a saber la dha villa hazia la parte de arriba y banda de la dha villa = y los dhos bezinos de Guibelorçaga dende los dhos mojones hasta abaxo fasta llegar a los montes e terminos e mojones pertenecientes de la dha casa y caseria de Acercecho y como tales montes y terminos suyos propios los dhos vecinos an gozado y gozan dende el dho tiempo inmemorial a esta parte sin que aya tenido ni tenga parte ni derecho alguno la dha villa de Bermeo." (BFA. K. 2042/7)

Guibelorçaga, San Pelaio auzoaren antzinako izena da, eta Arballo, Cucucha eta Harmoquigana San Pelaio auzoa inguratzen duten mendiak dira.

93 Hauentzat, inguru hartako eskumena ez zegokion Bermeoko alkateari:

"(el) sindico procurador Xeneral del dho Señorio (...) se querello y acuso criminalmente de Sancho Martinez de Apioza alcalde hordinario de la dha villa de Bermeo diciendo que abiendo sido allado muerto Sant Juan de Hermechio en el camino real que pasava desde la iglesia de Alboniga hacia Bilbao y las Artigas y otras partes el dho alcalde siendo el dho camino real de la jurisdiccion e ynfanzonazgo de la Tierra Llana del dho Señorio y del Corregidor y su Teniente Xeneral y ejecutores, el dho alcalde faborescido de otras personas de la dha villa en quebrantamiento de la jurisdiccion de la Tierra Llana del dho Señorio haciendo de juez privado Havia hidio al dho camino real con bara alta de justicia en las manos y aviamos dado al camino real Y llebar el cuerpo del dho Sant Juan de Hermechio y avia echo otros autos de jurisdiccion" (VEKA. R.R. Ejec. C2497).

94 1574an mugarriketa egitea agindu zen. Hernan Sanchez izan zen exekutatzailea.

"(...) declaro ser termino y jurisdiccion de la dha villa de Bermeo todo lo que se incluye desde Yturrietagana asta llegar a los Tres Arroyos de Emerio y desde alli a la puente de Oxaurta y desde alli a la puente de Gavancho y desde alli asta Baquio por donde corta el arroyo que va de Yturrieta asta la mar y por la otra parte desde la dha Yturrieta Gana asta Esquiaga y desde alli (...) Lamaran por donde corta la puente y el arroyo que ba por Lamaran abaxo dentro de los quales dhos terminos sencluye el camino dende se allo muerto San Juan dermichio ques cerca de la yglesia de Alboniga y por los quales dhos limites y senales mando sean puesto moxones altos y conocidos que amoxonen y señalen los dhos terminos (...) (VEKA. R.R. Ejec. C2497).

95 1575ean, elizateek, beraien mugarriketa proposatu zuten:

Mundakak:

"porque la moxonera antigua que avia siempre dividido los terminos y jurisdiccion dentre la dhas anteiglesias sus partes y la dha villa de Bermeo avian sido desde el arroyo de Lamaran por vaxo de la casa Deminigo asta la puente de Aportategui y desde alli asta el moxon alto de piedra questava la calcada devaxo de la iglesia de Alboniga y desde el dho moxon asta la casa de Juan de Alboniga y Pedro de Ynchurza inclusive y por zima de las dhas casas asta el arroyo que deciende y baxa de Aquilotegui y por devaxo de las casas de Azoeta y dende al moxon grande de piedra questava entre los dhos rios de Aquilotegui y Arrontegui y de alli por los moxones altos de piedra con sus tsº y cruces (...) questavan asta cima de Pago y Culiaga donde se dividian la jurisdiccion de las dhas anteiglesias y la dha villa de Bermeo"

Bakiok:

"Y ansimismo en nombre de la dha anteiglesia de Basigo presento otro scripto en que entre otras cosas dixo que el dho juez juez mayor allaria que la moxonera antigua que siempre avia avido y devidido y devidia los dhos terminos y jurisdiccion de la dha anteiglesia con la villa de Bermeo (...) desde el moxon de piedra questava en Groso y desde alli asta el moxon de Xareacondo (...) y de alli al moxon de Andrinieto y desde alli al moxon de junto a Munguia gorta y desde alli al moxon de Uzalarreta donde se acava la dha moxonera hacia la de la dha anteiglesia"

Elizateen esanei men eginez, 1577an, Jeronimo de Espinosak, Valladolideko Kantzilergoko Bizkaiko epaile nagusiak, atzera bota eta balio gabe utzi zuen Hernan Sanchezek egindakoa eta elizateek markatutako mugarritzte “zaharra” jartzeko agindua eman zuen⁹⁶.

Meñakak eta Mesterikak:

“notorio exceso en la moxonera que avia echo porque avia puestomuy mas dentro de los terminos propios de sus partes y en su jurisdicion porque deviendo de poner los primeros moxones en Iturrietagana y desde alli a los Tres Arroyos que ban a Jaurta puso los dhos moxones en Iturrietagana y en otras partes en que avia tomado y ocupado de los terminos montes y jurisdicion de los dhos sus partes mas de una legua”. (VEKA. R.R. Ejec. C2497).

- 96 “fallo atento los autos y meritos deste proceso y decio de revocar y revoco y soy por ninguna y ningun balor y efeto todo lo en este echo y quitado procedido y executado por Hernan Sanchez juez executor de su magestad y la monjonera que hico en los terminos de la dha villa de Bermeo de que por parte de las dhas anteiglesias de Mundaca y Aixe de Busturia y consortes fue apelado y aciendo justicia mando que a los fieles de las dhas anteiglesias de Mundaca y consortes sean bueftos y restituidos los terminos y montes que les fueron tomados y ejecutados”.

Agindua jarraituta, 1578an, Manuel Sanpayo eksekutoreak mugarritzte berria burutu zuen:

“Ldo. Manuel de Sanpayo teniente xeneral que fue del dho nro. señorío de Vizcaya el qual citadas las partes y tenidas ciertas ynfornaciones demolio y quito la moxonera hecha y puesta por Hernan Sanchez nro. executor de la primera carta executoria ganada por el gobierno justicia y reximiento de la dha villa de Bermeo contra el señorío de Vizcaya e hico puso y renovo el dho Licenciado Manuel de Sanpayo otra moxonera y puso el primer moxon en la calzada y camino real que es en el arroyo de Lamianar nombrado en la executoria en que puso un monxon alto de piedra con sus letras esculpidas que dizen monxon de Vizcaya y Mundaca con Bermeo con una cruz alta de piedra y sus t^os de piedra y unas letras en algarismo donde dice 1578 para distincion de los terminos y jurisdicion dentre las dhas partes con la dha villa de Bermeo. = Y ansimismo el segundo monxon se puso devaxo de la casa de Demenigo donde los tos. examinados mostraron ser el sitio que hace la division y qdo. la executoria (...). Y el tercero monxon puso en un xaral y bardal que los tos. declararon ser la heredad de Martin Abad de Arana (...). Y el quarto monxon puso cont. a la declaracion de los tos. en una heredad que esta frente a las casas de Carraan yendo para la puente de Aportategui entre dos cagigos y al pie de un madroño quedando las casas de Carraan a la parte de la anteiglesia de Mundaca Y ansimismo puso el quinto monxon en el arroyo que esta al pie de las casas de Carraan (...) Y el sexto monxon puso en un castañal de Gracia Ybañez de Zallo donde los tos. declararon ser sitio p. distencion de los dhos terminos para la puente de Aportategui = Y el setimo puso en (...) del mismo castañal de Gracia Ybañez de Zallo que los tos. mostraron ser para la dha dist. y la puso al pie de un castañal con cruz como los demás = Y el octavo monxon puso en la campa y castañal de Arechueta (...) = Y el noveno monxon puso en la puente de Aportategui que los tos. mostraron ser sitio de la dha distencion que la dha villa y las otras anteiglesias y desde el dho monxon de la dha puente de Aportategui se fue a la calcada de avaxo de la yglesia de Alboniga donde se dice que estava un monxon alto de piedra cerca de las casas de Ybarrieta y le bisito y declararon los tos. ser monxon de la dha distencion del qdos. la carta executoria al qual mdo. (...) y hacer una cruz con cincel a la parte de la casa de Ibarrieta (...) y quedo la casa de Alboniga ynclusa en la jurisdicion y terminos de las anteiglesias = y de aqui se fue a la casa de Pedro de Chingurca que declararon los tos. ser la qda. la executoria y de ella y de la casa de Alboniga y de sus pertenecidos dio (...) a la parte de las dhas anteiglesias y de alli se fue al camino que mostraron al executor por encima de las casas de Alboniga y Chingurca por someros de unos castañales asta que llego al arroyo y decideci y baxa de Aquillotegui por debaxo de las casas de Pedro de Culota y dende a un monxon grande de piedra questa entre los dos rios que llaman de Aquillotegui y Arranotegui que los dhos tos. declararon ser el qdo. en la executoria y ser sitio y monxon que dibide los dhos terminos y jurisdicion = Y desde monxon se fue a otros questi yendo del dho monxon de Aquillotegui al monxon de Fagoculua y le visito y mando poner un t^o por la parte de Arranotegui y se le hico una cruz Y desde monxon se fue a otro que los tos. mostraron que estava a un trecho del pasado y dixeron ser uno de los declarados en la executoria y estava al pie de un arbol con una cruz antigua echo de zincel Y sucesivamente fue prosegu. por otros ne. monxones al sitio de Fago i Çuluaga Mando poner un monxon grande de piedra con sus t^os. en un cerro y argomal grande llamado el argomal de Mendiola questi entre el ultimo monxon y del dho monxon de Fagoculua = Del qual monxon se fue a otro questi cerca del dho monxon de Fagoculua donde se allo un monxon de piedra con su t^o. y (...) mando poner junto a el otro monxon grande de piedra con sus t^os. y dos cruces Y desde monxon se fue a otro que le mostraron junto a una aya y de una pillada grande de piedra y declararon ser el monxon de Fagoculua declarado en dha executoria donde se acavava la monxonera que divide terminos y jurisdicion dentre la dha villa de Bermeo y las quatro anteiglesias de Mundaca San Andres de Pedernales Aixe de Busturia Murueta y segun la declaracion de los t^os. y le bisito y para que fuese mas conocido mando poner y puso junto al otro monxon grande de piedra con sus cruces y desde monxon fueron al camino d^r. para la fuente de Yturrieta y en medio del dho camino señalaron los t^os. un sitio entre el moxon de Ostraydua y la dha fuente de Yturrieta y por aver grande trecho a la dha fuente se puso en el dho sitio un moxon con sus t^os. cruces de donde fueron a la misma fuente y ansimismo parece que acavada la dha monxonera de Arrieta el dho Licenciado Sanpayo comenzó la moxonera de Menaca y Mesterica y aviendo llegado a la dha fuente de Yturrieta que los t^os. exsaninados cerca della mostraron y declararon ser la contenida en la executoria y que

Epaia honekin, Artika, Almika eta Demiku, Bermeoren eskumenetik kanpo geratu ziren. Era berean, Arketa eta Portuondo ere⁹⁷. Ondarreko errota, hiri ondoan, Adoberiako auzunean egonik ere, elizateen eremukoa geratu zen. Berrogei eta hamaiaka urtetan, honela geratu ziren gauzak.

XVII. mendean, Bermeoren apelazioek fruitua emango dute: 1628ko auzian berriro itzultzen zaizkio hiriari 1366ko zabalkuntzan emandako eremuak⁹⁸.

ha servido de distincion de los terminos y jurisdicion entre Meñaca y Mesterica y de la villa de Bermeo junto della mando poner y pusso un monjon grande de piedra con dos cruces y dos testigos y de la dha fuente que el executor con los dhos testigos para los tres arroyos de la parte de Emerando y en el arroyo que sale della pusso un monjon mas adelante le mostraron un mojon alto de piedra antigua que se allo con dos testigos y porque fuese mas conocido hico poner junto a el otro monjon alto de piedra con dos cruces y por aver grande trecho desde alli asta los tres arroyos pusso otro monjon grande en el mismo arroyo junto unos abellanos con sus testigos y cruces y mas adelante se pusso otro monjon junto a dos caxigos antes de llegar al sitio donde se juntan los tres arroyos de Emerando y aviendo llegado a los tres arroyos de la parte de Emerando (...) y el dho executor pusso en el dho sitio un moxon alto de piedra con dos t's. y dos cruces junto a un caxigo y ansimismo acavada la dha monjonera de Meñaca y Mesterica el dho executor comenceno la monxonera de Baquio y se fue a un sitio do dicen Andiribeta que los t's. esaminados cerca de la moxonera que divide los terminos y jurisdicion dentre la anteiglesia de Vaquio y la v^a de Bermeo y mostraron ser sitio que hacia la dha division. Donde se allo un moxon que declararon los dhos t's. ser uno de los antiguos qdos. en la executoria y mando poner el dho ntro. juez executor junto a el otro moxon grande de piedra con dos ts. y dos cruces y del dho moxon se fue a otro sitio do dicen Munguagorta donde avia otro monxon de piedra con un t' y le pusso otro t' y se le hicieron dos cruces quedando dentro de la dha moxonera y en el los terminos de Vaquio la torre de Goicolea la casa de Garatgeui y la casa de Cubiaur las casas de Ugarte y otras y del dho monxon se fue al sitio do dicen Xaralondo donde se allo otro monxon de piedra que declararon ser de los que devidian los dhos terminos y jurisdicion y para que fuese mas conocido se pusso otro moxon junto del con cruces y t's. y el dho moxon de Xalondo se fue al sitio donde dician Gorosoa donde se allo otro monxon y le visito el dho ntro. juez executor y pusso otro junto a el (...) y ansimismo desde el dho moxon de Gorosoa el dho ntro. juez executor se fue a do dicen Ucelayeta donde se allo otro monxon que declararon los t's. ser el qdo. en la dha carta executoria y le visito el dho ntro. juez executor"

Ondorioz, hurrengo etxe, errota eta burdinolak, elizateen eskumenean geratu ziren:

"Con lo qual se acavo la dha moxonera y se les dio a la parte de las dhas anteiglesias la posesion de los molinos y herrerias y casas que sencluyen en ella en los terminos de las dhas anteiglesias con sus pertenecidos en parte se comprehende el molino de Ondarra el molino de Albionga y el molino de Cialaya el molino de Ulaitrota el molino de Elotacarra el molino de Errrotavarria el molino de Teloerrota de vaxo el molino de Mucalaria el molino de Rotamodorra el molino de Olaoerrota el molino de Acaerrota el molino de Rotaesquerra el molino de Azque el molino de Cubierrota el molino de Barruti el molino de Nafarroa Y ansimismo se le dio la posesion por el dho ntro. juez executor a las dhas anteiglesias de la casa de Ugarte la casa de Puxua la casa y torre de Ugarte la casa de Juan de Lopetegui la casa de Celaya la casa de Aparicio de Artiga la casa de Yravien la casa y torre de maese Melso de Ugarte la casa de Achoaren la casa de Asulta la casa de Varrutia la casa de Hernando de Nafarroa la casa de Nafarroa de medio la casa de Juan de Nafarroa la casa de Tribis la casa de Urquisaria la casa dEsquiaga la casa del Montemayor la casa de Amparan la casa de Garaialde la casa de Yragorrieta la casa de Albionga la casa de Ugarte del soldado la casa de Uriarte y de Juan de Menigo y de la casa de Mª Ochoa Demenigo y la casa de Hortuño Demenigo la casa de Puerto de Pedro Demenigo la casa de Sancho de Echavarria la casa de Fradua la casa de Cabala Demenigo la casa de Carraan de Martín de Muxica la casa de Carraan de Grazia de Zallo" (VEKA. R.R. Ejec. C2497).

97 Yradi, Juan Angel de (1844); 105

98 Hona hemen, Diego Rodriguez Baltodano executoreak 1629an burututako mugarrriketa. Testuan ageri denez, argitasun gehiago emateko, azaldutako lekuak adierazten zituen mapa bat ere egin zen:

"Primeramente mando que se ponga el primer mojon en la sierra de Solube en lo mas alto y superior de ella que haze vertientes de la una parte Arrieta Murubeta y Axtxa de Busturia y de la otra a la dha villa de Bermeo y sus (...) declarando ser verdadero Solube las tres cumbres mas altas que estan en la dha sierra y en la que esta en medio enzima de la puente de Yturrieta se a de poner el dho primer mojon que es el que esta señalado en la mapa y pintura con la letra alphabetic a =A= del cual mojon primero se baja bajando asta la puente que las dhas anteiglesias llaman Yturrieta a cordel derecho donde mando se ponga otro mojon que es el que esta señalado en la mapa y pintura con la letra alphabetic a =B=; y dende el dho mojon segundo de la puente de Yturrieta y su mojon se baja bajando derechamente por el agua y arroyo abajo que de ella sale asta dar a el rio de Ojagorta en el dho sitio donde se juntan con el otros dos arroyos y alli donde se juntan todos tres se ponga otro mojon que es el que esta en la mapa y pintura señalado con la letra =C= y desde el dho tercer mojon proseguiendo el dho rio de Ojagorta abajo se baja asta la puente que llaman de Ojagorta donde junto a ella mando se ponga otro mojon que es el que esta señalado en la mapa y pintura con la letra =D= y desde el dho quarto mojon proseguiendo el dho rio abajo de Ojagorta se baja asta la puente que antigamente se llamava de Gabancho y agora se llama la puente de Estapona que esta y viene a estar frontero de la casa que llaman de Gabancho y junto de la dha puente y frontero de la dha casa se ponga otro mojon que es el que esta señalado en la mapa y pintura con la letra =E= y de dho mojon que es el quinto se baja proseguiendo por el dho rio abajo por el corriente de el asta dar en la mar y al fin de dho rio donde entra la mar se ponga otro mojon que es el que esta en la mapa y pintura señalado con la letra =F= (...) Y puesto la dha mojonera en la manera dha mando el Señor Juez Executor que se buelba al

Exekutoria honekin amaitu ziren, antza, Bermeoko hiriaren eta inguruko elizateen arteko jurisdikziozko auziak. Bizkaiko beste lurrardeetan ere baretu egin ziren hiribilduen eta ondoko elizateen artean izandako iskanbilak; Zalantzarik gabe, 1630eko Konkordia delakoaren inguruau kokatu behar da konponketa hau⁹⁹. Beraren bitartez sortu zen Bizkaiko erakunde-egitura bateratua, hiribilduen eta elizateen estatusak berdindu baitzituen Jaurerriko Batzar Nagusietan eta Erreximenduan, *Chinchillaren Ordenamenduak* ezarritako bikoitztasuna hautsiz.

Ba dago 1578ko Sanpayoren eta 1629ko Rodriguez Baltodanoren mugarritzeak zehazki markatzen dituen 1749an egindako mapa bat.¹⁰⁰

Hauek arazo guzti hauek jasan arren, Bermeok nolabaiteko ospea mantendu zuen: lehenago 1512an eta gero, 1527an, XIV. mendeko Arrantzaleen Kofradiako ordenantzen berrespina eman zuten Juana erreginak eta bere seme Carlos enperadoreak. 1546an, enperadore honek Bermeoko pribilegioak ere berretsitzat eman zituen. Esan behar da ere, Bermeok XVI. mende osoan mantendu zuela “Bizkaiko buru” izatearen ohorea.

mismo sitio de Solube donde mando poner el dho primer mojon y de la dha cumbre de medio se baje por la dha cumbre a dar a la otra cumbre asta la cavezera del ayal que llaman de Ostraidua a donde mando se ponga en la dha cavezera otro mojon que es el que esta señalado con la letra =G= y del dho mojon de la dha cavezera del ayal de Ostraidua baja la mojonera a cordel derecho asta el termino de Esquiaga por do parte termino con Mundaca y el dho sitio por do parte el dho termino que declaro ser en la sierra enzima de los perteneizados de Monte Mayor mando se ponga otro mojon que es el que se señala en la mapa y pintura con esta letra =H= y desde el dho mojon de la sierra debajo de Esquiaga y enzima de los perteneizados de Monte Mayor se baje a cordel derecho asta dar en el arroyo que baja de Arronategui entremedio de las casas de Nafarrola y Zulueta y entre las dhas casas se ponga otro mojon que es el que se señala en la mapa y pintura con esta letra =Y= y de este dho mojon que es el noveno devajo de la casa de Zulueta y de Nafarrola mando se baya el agua y arroyo de Arronategui abajo asta dar en la zenda que viene a dho río de la casa de Emparan a las casas de Achoaren donde al principio de la dha zenda y junto de las dhas casas de Achoaren mando se ponga otro mojon que es el que se señala en la mapa y pintura con esta letra =J= y para mas claridad de poder entender la mapa y pintura se a de ver que el color colorado que esta fuera de la mojonera asi a las bertientes de Basigo, Arrieta, Murueta, Axpe de Busturia y Pedernales ser la jurisdicion privativa de las dhas zincos anteiglesias suso referidas = y todo el campo que esta de color amarillo ser jurisdicion privativa de la anteiglesia de Mundaca y todo el campo que esta en la dha mapa y pintura de color berde ser jurisdicion privativa de la villa de Bermeo conforme a la dha ejecucion de la dha Carta Real Ejecutoria = y ademas se advierte para convenzimiento total de las partes contrarias y su intento que los dos mojones de Esquiaga señalado con la letra H y el mojon de Zulueta señalado con la letra Y y el cordel que esta tirado de mojon a mojon en la dha pintura y el rio que baja desde el mojon señalado con la letra Y hasta el mojon de junto a la casa de Achoaren señalado con la letra J que hazen un triangulo y la lengüeta de tierra que entra en este triangulo donde esta incluso el molino de Tribiz que esta señalado con esta letra =K= es jurisdicion privativa de la anteiglesia de Mundaca con mas los perteneizados de Monte Mayor, y para mejor conozimiento esta el territorio de la jurisdicion de Mundaca de color amarillo desde el cordel que esta echado desde el mojon de debajo de Esquiaga señalada con esta letra H hasta el mojon de entre las casas de Nafarrola y Zulueta que esta señalado con esta letra Y; todo el campo berde que esta desde el cordel azia las casas de Esquiaga, Urquisarri a Tribiz y Nafarrola señaladas en la mapa y pintura con las letras Q, P, S, T, es jurisdicion privativa de la dha villa de Bermeo donde estan inclusos la ferreria mayor y molino de Barrutia que estan señaladas en la dha mapa y pintura, la ferreria mayor con esta letra X y el molino de Barrutia con esta letra Z. (...) Y concluyendo la dha mojonera adelante mando el dho Señor Juez Ejecutor que desde el mojon señalado con la letra J que es el que esta junto al arroyo y casa de Achoaren se baya por la dha senda arriba que ba subiendo por enzima de las casas de Emparan asta un cajigo que esta solo en el dho camino y zenda donde llaman la Sierra y junto al dho cajigo y en la dha zenda mando se ponga otro mojon que es el que esta señalado en la dha mapa y pintura con la letra =M= y de este dho mojon mando se baya proseguiendo la dha zenda asta enzima de la casa de Goytiz y en una peñuela que esta en la dha zenda antes de llegar a la dha casa de Goytiz mando se ponga otro mojon que es el que esta señalado con la letra =N= y desde alli bia rreta o cordel mando se baya al arroyo que la dha villa de Bermeo llama Lamiaran y en el nazamiento del dho arroyo se ponga otro mojon que es el que esta señalado en la mapa y pintura con la letra =O= y del dho mojon y nazamiento del dho arroyo mando se baya por el abajo a la puente de piedra que esta en el dho arroyo de Lamiaran frontero de la hermita de Lamiaran donde asimismo mando que en medio de la dha puente se ponga otro mojon que es el que esta señalado en la mapa y pintura con esta letra =P= y desde el se baya el agoa abaxo en la mar declarando como declaro ser las berdaderas mojoneras para division de los terminos y jurisdicion de entre la dha villa y anteiglesias en la forma que ba declarado y amonjono y todo lo yncluso dentro de ellas asi a la parte de la dha villa de Bermeo ser termino y jurisdicion de la dha villa de Bermeo en posesion y propiedad sin parte alguna del dho Señorio de Vizcaya y anteiglesias en que entran (...)” (BFA. BilUZ. SZ. 315/1/5).

99 Monreal Cia, Gregorio (1974); 99

100 1749. España. Ministerio de Cultura. Archivo de la Real Chancillería de Valladolid. PLANOS Y DIBUJOS. DESGLOSADOS 0783.

Mende honetan zehar merkataritzan eta arrantzaz jardun zuen Bermeok. Oraindik, Bermeok eraikitako laurehun tonatara iristen ziren itsasontzi ospetsuak aipatzen dira, Zubiaur, Bertendona, Rekalde eta Portuondoren itsas armadak hornitzen zituztenak.

* * *

1722ko martxoaren 24an berriro jasan zuen Bermeok sute ikaragarri bat. Eta berriz ere artxiboko agiriak zati handi bat galdu zen. Iturriaren esanetan, hogeita bat zaku pribilegio eta agiri garrantzitsu errautsi ziren¹⁰¹. Ondorioz, XVI. eta XVII. mendeetako Bermeoko historiak hutsune konponezinaak ditu.

XVII. mendean, Bermeok krisian jarraitzen zuen. Demografia aldetik, 1685ean, Bermeok bere historian izan duen populaziorik urriena erakusten du: 183 fogera. Seguruenik, oraindik, 1504an izan zuen sute nagusitik ez da suspertu Bermeo. Mende honetan, bestalde, etengabeak izan ziren Errege Armadarako marinelen erreklutatzeak. Azkenik, Bermeoko komertzioaren geldialdia gertatu zen, Bilboko Konsulatua eta Kontrataazio-egoitza fundatu zirenetik, Bilbori egokitu baitzitzaion Bizkaiko portu merkatari bakarra izatea.¹⁰²

* * *

1688an, herriko ordenantzetan aldaketak izan ziren, batez ere, udaleko karguak hautatzeko atalean. Fundazio-agiriak ez zuen arau nahikorik herriaren antolamendurako eta ordenantzak egin beharra egon zen. Ez da ezagutzen noiz eta zenbat egin ziren. 1504az aurretikoak sute orokorrean erre ziren. 1557an, dirudinez, haien kopia bat egin zen, baina hauek zehatzegiak eta, askotan, alferrikakoak izanik, ez ziren eraginkorregiak. Azkenik, aipatutako 1688ko aldaketen ondoren, 1753an, *Ordenantza* berriak ezarri ziren.¹⁰³

XVIII. mendera arte, kontzeju zabalez eta kontzeju itxiez gobernatu izan zen Bermeo. Kontzeju zabaletan, herriak bildurik hartzen zituen erabakiak, batez ere, gastuen banaketei, herri-basoei, lan publikoei lotutako gaietan. Kontzeju itxietan, udaleko kargudunak ziren erabakiak hartzen zituztenak. Kargudunak hautatzeko orduan, lau auzunetan banatzen zen hiribildua: Areiltza, Apiotza, Ermendorua eta Aroztegi. Hona hemen, bes-teak beste, hiriko kargudun nagusiak:

1. Alkatea: Alkate eta epaile. 1688ko ordenantzetan alkateak “jabetzaduna” izan behar zuela zehaztu zen.
2. Erregidoreak: Hasieran zortzi izaten ziren baina 1688an, laura jaitsi zen erre-gidoreen kopurua. Auzune bakoitzeko erregidore bat izendatzen zen. XVIII. mendetik aurrera, berriro ezarri zen zortzi erregidoreko kopurua.
3. Sindiko ahaldun nagusia: Bermeok zitzakeen auzietan hiria ordezkatzen zuena.
4. Eskribaua: agiriak jasotzen zituen.

Udaleko karguak hautatzerakoan harresiz kanpokoek ez zuten parte hartzen. Hau-taketa, auzuneak txandakatuz burutzen ziren eta, hortaz, txanda egokitzen zitzaion auzu-neko Alkatea eta alkateordea hautatzen ziren. Esan behar da, auzuneetako erregidoreak, zozketaz hautatzen zirela.

1753ko ordenantzetan, karguak hartzeko baldintzen murrizketa handia ezarri zen: diruduna, hidalgua, kulturaduna eta elebiduna (gaztelania jakin beharra, alegia) izan behar zen.¹⁰⁴

* * *

101 Iturriza, J. R. (1793), II; 26

102 *Estudios socio-económicos comarcales. Guernica-Bermeo* (1972); 115-116

103 Zabala, Angel (1928); I; 278-279

104 Prado Antunez, Ana Isabel (1999); 162-164

Borbondarrak hartzean Gaztelako erregetza, monarkiaren eredu zentralizatzaileagoa ezarri zuten eta Bizkaiaren kasuan ahalmen handiagoak eman zitzaitzion korrejidoreari. Zentralizazio prozesu honetan kokatzen da, aduanak portuetan eta, Portugal eta Frantziako mugetan ipintzea agintzen zuen 1717ko abuztuaren 31ko dekretua, eta bere ondorioz sortutako matxinada¹⁰⁵. Eragin zuena izan zuen aginduak kostaldeko portuetan eta bereziki Bermeon, non istilu gogorrak izan ziren¹⁰⁶.

1722ko urte honetan, lehenago esan den legez, sute ikaragarria jasan zuen Bermeok

XVIII. mendea, orokorrean, loraldi garaia izan zen. Bermeon ere bai; mende honetan, bere jarduera ekonomikoaren berregituztza gertatu zen: merkataritza arloa bertan behera utzi eta arrantzarako joeran murgildu zen.

Mendearen hasieratik erakutsi zuen udalak moilak konpontzeko ardura. Itsasoak hainbatetan hondatzen zituen portu bietako moilak eta beste hainbestetan egiten ziren konponketa lanak.

XVIII. mendean, portuko azpiegituraren ez ezik, bestelako lan publikoetan ere ahalgeln handiak egin ziren. Bermeotik Bilborako galtzadan (Erregiñazubi - Almika - Laubidieta - Oiangorta) konponketak eta berrikuntzak egin ziren: 1775ean, Erregiñazubitik Almikarako tartean¹⁰⁷ eta 1779an, Astazabaletik Laubidetarakoan¹⁰⁸. Oiangortako Zubia ere, urte berean berriku zen, Gabriel Kapelastegiren ikuskapenarekin¹⁰⁹. 1798an Arrizuriatik Oiangortako Zubirainoko galtzadaren tartea konpondu zen¹¹⁰. Sanjuanbideko galtzadan ere, Ormabarrietatik Araneko Kurtziorainoko tartean, konponketak egin ziren 1786an¹¹¹.

Kaleetan, harresiko portaletan eta hiriko zenbait eraikuntza berezietan ere, konponketa lan ugari egin zen: 1722ko suteak udaletxea erre zuenez, berria eraikitzeko beharra zegoen eta hala egin zen 1732an¹¹². 1739an konponketa lanak egin ziren Erreenteriapor-

105 Fernandez de Pinedo, Emiliano (1974); 391

106 1718ko irailaren 5ean, kontzeju zabalera deituta, Bermeoko herria, goiko plazan, udaletxe aurrean bilduta, alkatearen eta homen anaiaren aurka altxatu zen. Juan Tomas Eskoikizkoa, alkatea, ez zegoen bileran. Honek zerbait susmatzen zuen eta Talako Andra Maria elizaren babesean izkutatu zen. Kontzejuak batzordea bidaли zuen eta alkatea, elizan bertan atxilotuta mantentzea erabaki zen.

Aurreko urtekari abuztuaren 31ko dekretua jarraituta, aduanak itsasora aldatzea agindu zen. 1717ko urriaren 21ean, dekretuak Bizkaiko Batzar Nagusien gaitzespena izan zuen, foruen aurkakoa zelako, baina batzarren gainetik, aduanen leku aldaketa agindu zen.

1718ko irailaren 4an lehertu zen matxinada Bilbon. Matxinatuak, baserritarra batez ere, merkatarien, eta Diputazio eta hiriak agintarien aurka egin zuten, haunek dekretua indarrean jartzen utzi zutelako. Matxinada Bizkaiko eta Gipuzkoako beste leku batzuetara zabaldu zen.

Bermeon gertakari gogorrenak irailaren 10ean izan ziren. Gernikan Batzar Nagusia burutu ondoren, Busturiadeko elizateetakoak Bermeorako abiatu ziren: gernikarrak, muruetarrak, busturitarrak, ibarrangeluarak, mundakarrak eta guztien buru korrejidore-ordea, jendetza behartuta. Goiko plazara egin zuten giltzaapean zeudenak zigortzeko asmoz. Hantxe zeuden kartzelan, Bermeoko alkatea zen Juan Tomas Eskoikizkoa eta bere anaia Martin Antonio, Bilboko bigarren errexidore izanikoa; azken honen emaztea Manuela Lasso de la Vega, alkatearen alaba, Maria Josefa, eta homen senarra, Gregorio Esterripakoa, herriko oñaztar lehen errejidorea. Hantxe zeuden ere Fernando Olazabal eta Juan Tomas Goikoetxea, aduanako txalupako kaboia eta zaindaria.

Matxinatuak kartzelan bortizki sartu eta atxilotuak hiltzen hasi ziren. Alkatea eta Esterripa, gainera, leihotik behera botzitzutzen. Antza, alkatearen alaba baino ez zen ateratzen.

Ondoren, jendetza, Bermeotik irten zen Lekeitiora egiteko asmoz. Hurrengo egunera arte plazan geratu ziren sei gorpukak.

Urtarrilean, Koroak zapalketarekin erantzun zuen. Bermeoko hilketengatik muruetar bi eta busturitar bat hilarraziak izan ziren eta beste zenbait kartzelaratuak. Handik hiru urtera, 1722an berriro aldatu ziren aduanak lehorra eta Bizkaiko askatasun komertziala berrezarri zen. [Ik. Zubala, Angel (1928) II; 55-68 eta Fernandez de Pinedo, Emiliano (1974); 396].

107 BUA. 949/7. Caminos, puentes; 31

108 BUA. 842. Cuentas; 89

109 BUA. 842. Cuentas; 118

110 BUA. 1136. Libr. y recibos; 15

111 BUA. 949/7. Caminos, puentes; 64

112 Yradi, Juan Angel de (1844); 52-54

talen¹¹³, 1777an San Migelekoan¹¹⁴ eta 1797an Santa Barbarakoan¹¹⁵. 1730ean, Goiko plazako Bañosko kondeen jauregia bota zen¹¹⁶.

Elizetan eta ermitetan: 1705ean, konponketa lanak egin ziren Kurtzio, San Roke, San Migel eta San Andresko ermitetan¹¹⁷; 1708an Talako Andra Mariako kanpandorrean gorago altxatu zen¹¹⁸ eta, 1711n, eliza honetako gangak beherago jaisteko lanak egin ziren¹¹⁹. 1732an, San Martineko ermita erabat desagertu zen, bere azken hormak bota zirenean¹²⁰. 1779an, Errosako ermita berreraiki zen, hondatzear zegoelako¹²¹ eta urte berrian, konponketak egin ziren Santa Klara ermitan¹²². 1783an dorre berria eraiki zen Santa Eufemiako elizan Gabriel Kapelastegi maisuaren diseinuarekin¹²³.

XVIII. mendearren amaieran, frantziar konbentzionalen aukako gerrarako prestatu kuntzak hartu zuten lehentasuna; 1792tik aurrera, kostaldearen babeserako *Matxitxako*, *Galdizko*, *Tonpoiko*, *Talako*, *Baztarreko*, *Gazteluko* eta *Errosako* gotorlekuak eta bateriak ikuskatu eta konpondu beharra zegoen¹²⁴.

Eraikuntza hauetarako eskura eduki behar ziren gaiak (harria, buztina eta zura, alegría) bertako harrobietatik, basoetatik eta teilerietatik ateratzen ziren: *Galdiz*, *Arballo*, *Tribiz*, *Matxitxako* harrobietatik; *Ametzaga*, *Adoberia* eta *Beitegiko* teilerietatik; eta, garai hartan ugari ziren herri-basoetatik. Basook ahitu ez zitezen, udalak urtero 300 haritz berri landatzeko betebeharra zeukanez, XVIII. mendean, Bermeok, lau mintegi mantentzen zituen: *Mañukoa*, *Aguriagakoa*, *Galdizkoa* eta *Zuluetaburuko*¹²⁵.

Mende honetan, Bermeoko udalak kontu handia hartu zuen bere jurisdikzioaz, bisitaldi ugariak eginez mugarriak beren tokian zeuden ikusatzeko¹²⁶. 1754ko Udal orde-

113 BUA. 1560. Libro de cuentas; 303b

114 BUA. 967/4. Libr. y recibos; 54

115 BUA. 1136. Libr. y recibos; 62

116 BUA. 1560. Libro de cuentas; 209-211b

117 BUA. 1560. Libro de cuentas; 86

118 BUA. AL. 1680-1710; 396-396b

119 BUA. AL. 1711-1727; 8-8b

120 BUA. 1560. Libro de cuentas; 240

121 BUA. 842. Cuentas; 72-73

122 BUA. 842. Cuentas; 113b

123 Iturriza, J. R. (1793), II; 27

124 BUA. 991/2. Recibos; 96; BUA. AL. 1786-1806; 134b

125 BUA. AL. 1711-1727; 139. 1777. BUA. 967/4. Libr. y recibos; 34. 1779. BUA. 842. Cuentas; 23b

126 BUA. AL. 1711-1727; 243b-245. Honela deskribatzen dira mugarriak, 1725ean egindakoan:

“Y los monjones que estan corrientes y vien son los siguientes:

Primeramente, de Baxo de la Rosa junto al royo de la

Ytten tras de la cassa y casería de Goitiz la de arriba

Ytten la tercera en el somo de la cassa y casería de Anparan

Ytten la quarta en el termino de Achoaren y este se alla caydo como contiene este decreto

Ytten la quinta debaxo de la cassa y casería de Zuloetacho

Ytten la sexta en el termino de la cassa y casería de Esquiagaacial nordeste en el primer aroyo

Ytten la setima en el paraje llamado Añabusti

Ytten la octava en el monte arriba de la cassa y casería de Tribiz junto a un arbol biexo de aya aciala banda de dha casa de Tribiz

Ytten la nobena en el somo mas alto de Solibe

Ytten la decima junto al camino como seba a la anteyglesia de Arrieta donde suelen poner los señores alcaldes su firma en una aya

Ytten en el paraje llamado Escobeta ay dos monjones

Ytten en Escobeta barrena ay otro monjon

Ytten en el paraje llamado Ojaorta dos monjones

Ytten en el paraje llamado Olazarra otro monjon

Ytten en el termino de Goico ola otro monjon

Ytten en el Barrio de Zubiaur otro monjon”

1889-90ean egindako mugarriketan oso deskribapen zehatza egiten da, mugarri batetik bestera dagoen luzera ere adierazten da:

a) Bermeo eta Mundakaren artekoak:

1. en el centro del puente de Larrosa a 60 m. de la desembocadura del arroyo

nantzetan, zehazki agintzen da urtero egin beharreko lana izan behar duela mugarrien ikuskatzea.¹²⁷

XIX. mendearren hasieran, gerra giroa nagusitu zen berriz. Oraingoa, inbasio napoleonikoaren garaia da. Frantsesen agintaritzaren aurrean jarrera desberdinak izan ziren; herrietako aberatsak frantsesen alde azaldu ziren nagusiki; Eliza eta maila ertainetakoak, haien aurka. Aipagarria da, frantsesen aukako gerrarako soldadutzara deituak izan zirenean, Bermeo inguruko gazteek burutu zuten protesta udaletxea bortizki hartuta¹²⁸.

1809ko otsailaren 27an, Bermeoko udalak fidelasun zina egin zion Jose Iari¹²⁹. Hurrengo urtean, sistema forala ezereztatua geratu zen. 1812an, ingeles eskuadra batek herria bombardatu eta kalte handiak eragin zituen S. Frantzisko komentuan¹³⁰. Gerra,

- 2. en la orilla de las heredades de Iturrichu, proximo al manantial de Lamiaran
- 3. en pieza del caserio de Juan Bta. Renteria (Deminigus) a 145 m. derechos
- 4. en la pared de cerramiento de una viña del caserio Goitiz, al lado del camino que se dirige a la loma
- 5. y caminando al oeste, a los 300 m., entre el alto de Goitiz y el punto de Basocolanda
- 6. y a los 310 m., en el fondo de los pertenecidos de Anparan
- 7. y a los 320 m., en el flanco oriental del robledal de Anparan
- 8. y a los 350 m., en el solar del caserio de Anparan, mitad de cuyo caserio corresponde a Bermeo y la otra a Mundaca
- 9. y a los 325 m., en el remate de la senda que baja de Enparan a Erramune y Achoaren, en frente de Achoaren a 6 m. del arroyo que cae de Arronategui.
- b) Bermeo eta Busturia artekoak:
- Interrumpida aquí la divisoria con Mundaca por interposición de la de Busturia, se trepó al este, y a unos 40 m. del caserio de Esquiaga en:*
- 1. en el jaral del mismo caserío se izó otro mojón. Los sucesivos:
- 2. a 600 m. al oeste, sobre los pertenecidos de Esquiaga
- 3. a los 1.500 m., en Añabusti, conocido antes por halal de Ostraidua, próximo a la toma de aguas de que se surte Mundaca
- 4. a los 610 m. en landa de Sollube, al pie de la cresta
- 5. a los 358 m., en la cuspide de la estribación del pico de Sollube
- 6. en la misma punta.
- c) Bermeo eta Busturia, Arrieta, Meñaka eta Bakioaren artekoak:
- 1. en la aguja de Sollube, donde se abandonaron las operaciones con Mundaca
- Para lo concerniente con Busturia se camino hacia el este y:*
- 2. a los 649 m. se halló el segundo
- 3. siguiendo al este, con angulo bastante obtuso, otro, a los 1.500 m.
- 4. a 600 m., otro al norte, en el alisal de la casa de Ezquiagabecoa
- 5. a 1.000 m., otro, cursando una regata que parte de las jurisdicciones de Bermeo y Busturia, hasta la presa que recoje las aguas que vienen de Urquisarri
- 6. a 95 m. al oeste, uno antiguo
- 7. otro, recorriendo 110 m. hasta topar con el río que viene de Arronategui y Aculategui
- 8. en los pertenecidos de la casería de Zuloeta
- Por mutuo acuerdo se trasladó al sur de la citada agua para que desde este punto al molino de Tribiscoerrota sirviera de separación el arroyo de Arronategui*
- 9. en el caserío de Achoaren
- d) Arrietarekin:
- 1. en la cumbre de Sollube
- 2. y cayendo en línea recta hacia el manantial de Iturrieta hallaron a los 249 m. en sentido norte, otro, junto a la fuente de Iturrieta
- e) Meñakarekin:
- 1. caminando recto 140 m. al norte
- 2. a los 1.189 m., atravesada la carretera de Bermeo a Munguía, en la conjunción del arroyo de Iturrieta con Ojangortu
- 3. a los 829 m. curso abajo, junto al puente o molino de Ojangorta
- 4. y siguiendo el río, a los 1.800 m.
- f) Bakiorekin:
- 1. junto al solar del caserío Torre-Vieja, de forma que constituye uno de los costados del frente de esta casa con las de Bengolea y Becerrota
- 2. en el río, a los 100 m., en la banda derecha siguiendo el río hasta el mar, en un recorrido de 980 m. (A. Zabala, I, 24-26)

127 Ordenanzas de la villa de Bermeo; 117

128 Zabala, Angel (1928) II; 90-91

129 Zabala, Angel (1928) II; 94

130 Zabala, Angel (1928) II; 101

1813ko abenduan amaitu zen. Honek sortutako kalteengatik eta armadak hornitzetik era-torritako gastuengatik zor handiak gelditu zitzaizkion herriari. Zorra, hondamendia eta gosea jasan zuen Bermeok.

Baina ez ziren XIX. mendeko gerrak amaitu. Oraindik ikustekoak ziren mendea amaitu aurretik, gerra karlistako eskenatoki nagusi bihurtu baitzen Euskal Herria. Egia esan, Bermeo, Bizkaiko geografiaren mutur batean egonik, gerretatik nahikoa aparte geratu zen.

1833an, Bermeoko udalak, Fernando Zabala diputatu karlistak aginduta, Carlos al-darrikatu zuen erregetzat, eta 1834tik 1839ra bitartean karlisten esku egon zen herria. Bermeoko liberalak Bilbora ihes egin beharrean aurkitu ziren eta beren ondasunak bahituan izan ziren¹³¹.

1865ean, Espainiako erregina Isabel II.ak bisitatu zuen Bermeo eta oso harrera ona izan zuen. Baino hiru urte geroago, 1868an, Bermeo, erregina hura desterratu zuen iraultzaren alde agertu zen¹³².

1872 eta 1873an, bigarren gerra karlista lehertu zelarik, Goirirena buruzagi karlistaren ekintzak izan ziren Bermeon¹³³. Carlos VII.a bera ere herrian izan zen irailaren 30ean, eta harrera ona izan zuen arren, esan beharra dago ez zuela foruen juramenturik burutu Santa Eufemiako elizan.

Alfonso XII.arekin Borbonekoak erregetzan berrezarririk eta karlistak garaiturik, 1876an, Euskal Herrietako foruak deuseztatuak izan ziren. Aurrerantzean, Euskal Herriak, zergetan eta soldadutan, estatuko beste lurrealdeek bezala laguntzera behartuak izan ziren.

Kudeaketa txarrak eta gerrek eragindako gastu handiengatik, hartzekodunei ordaintzeko eta lege desamortizatzailen aplikazioa saihesteko, herri-lur ugari saldu zen Bermeon. Aurretik ere, 1744tik 1832ra bitartean, udalak partikularrei lur kontzesioak egiten zizkien baserriak eraiki zitzaten. Pribatizazioak mende amaierara arte luzatu ziren¹³⁴. XVIII. mende amaieran, Bermeoko lurrealdean (gaur Bakiokoak diren auzoetakoak kontuan hartu gabe) laurogei baserri inguru baziren, XIX. mende amaieran berrehun bat baserri zeuden. *Mañu* eta *Arranotegi* auzoak orduantxe sortutakoak dira¹³⁵.

* * *

1682ko errepartimenduen inguruko agiri batean¹³⁶, ondoko unitateetan banatzen zen Bermeo aldeko lurrealdea:

1. *Harresi barrua*.
2. *Almika elizatea* (gaurko San Migel, San Andres, Almika eta Artika auzoek eratua).
3. *Hiribilduko baserriak* (Arane eta Agirre auzoetakoak).
4. *San Pelaio elizatea* (gaurko Bakioko eta Bermeoko S. Pelaio auzoek eratua).
5. *Zubiaur barrutia* edo ‘*partidua*’ (gaur Bakioren eskumenekoa).
6. *Demiku auzoa*.

Gaurko *Arranotegi* eta *Mañuko* auzoak, antzina, despoblatuak izan ziren, herri-lurren eremua, hain zuen.

Unitate hauek, populazioarekin edo biztanleriarekin lotutako entitatetzet hartu behar dira; giza harremanetarako eremutzat. Gizataldeek (edo baserriek) eratzen zitzuten

131 Zabala, Angel (1928) II; 117

132 Zabala, Angel (1928) II; 222-230

133 Zabala, Angel (1928) II; 246

134 Zabala, Angel (1928) I; 132-137

135 BUA. 5. Rotul. de calles (1860)

136 BUA Akta Liburua. 1680-1710

auzo eta elizateak. Hala ere, elizateen kasuan, lurraldea ere markatzen zen, Bizkaiko Lur Zabaleko jurisdikzioa zegokion eremutza hartzen baitziren.

1500ean, San Pelaiokoek muga zehatzak errebindikatzen zituzten eta Almikakoek, 1558an, hiribilduko alkateak elizatean burututako eskumena ukatzen zuten¹³⁷: Hala ere, bai elizateen eta bai auzoen inguruetaן zeuden baso eta mendiak, hiribilduko kontzejuren jabetzakoak ziren eta berak kudeatzen zituen¹³⁸.

XIX. mendera arte, banaketa espazialari dagokionez, lurraldearen erabilera, herri-ondasunak esku pribatuetara aldatu baino lehen, ondoko eskema erakusten zuen:

1. Bermeo hiritik hurbil eta kosta aldean, zenbait eremu udalaren ondasun “propioak” ziren. Hauen aprobetxamendua urtero enkante publikoaren bidez alokatzen zitzaien partikularrei: Tonpoi biak, Tala, Landatxu, Artza, Izaro, Erronkako bideko belartzak, etab.¹³⁹
2. Bermeoko hiribildua, harresi barrukoa, eta harresiaren kanpoaldeko zenbait eremu ere (“extramuros” deituak), kaletarren bizileku ziren.
3. Hiribildua inguratzen duten eremuak, gehien bat, kaletarren lur eta ortuak ziren: Mendiluz, Ibarreta, Dibio, Portuburu, Artalde...
4. Baserrien ingurua, gaur eguneko baino askoz laburragoa zen. Baserriak elizate eta auzoetan antolatzen ziren.
5. Herri-sail “komunak”: udalaren ondasun hauek (“proprietatis” bereizten direnak) ustiakuntza anitza izaten zuten: baserritarren esplotazio-eskubideak, burdinolei saltzen zitzaien egurra, eraikuntzarako materiala, harrobiak, etab.

Eremu horien zoria desberdina izan da XIX. mendetik aurrera. Alde batetik hiriaren zabalkuntza dago, hiriaren inguruan zeuden eremuak eta izenak ere irentsi egin dituena: zaila gertatzen da gaur egun Arteazabal, Asuaga edo Usatorre bezalako lekuak kokatzea. Beste alde batetik, herri-sailen salmentak baserrien hedapena ekarri zuen, aurretik zeuden hariztien eta oihanen kaltean; eta horrekin batera, interes pribatuarekin lotuta dagoen

137 Ik. 92. eta 93. oharrak.

138 Horrela, XVII. mendean:

“en los montes y terminos de concejiles de la v^a de Bermeo en los puertos que llaman ecortixo deperirabien el cortixo degogençabala el cortixo deurquidia el cortixo dearançadia el cortxo de galbalorra el cortixo deagunaga en las carrugas oxaurta sagarada” (VEKA. R.R. Ejec. L1422/15; 1)

“Por necesidad de dineros para acudir al pleitto sobre jurisdiccion en la Real Chancilleria de Valladolid. Hipoteca de propios, rentas y montes concejiles: Galdiz, Ureta y Aranbalça” (1618. BUA. 1161/6. Cancel. de censos; 95-95b)

XVIII.lean:

“Hipoteca de bienes y propios municipales para la construccion del ayuntamiento: montes de Galdiz que estan a la orilla del mar(...)” (1731. BUA. 1161/6. Cancel. de censos; 60b)

“Cobro por venta de cargas en los montes de Hermuas. Gastos por averiguacion de los montes de Hermuas, Aculateguius, Uretas y otros retazos” (1700. BUA. 1560. Libro de cuentas; 49b)

“1702: Galdiz, Arranotegui, Alchur, Gastañazarra, Arambalz” (BFA. K. 3583/1; 75b)

“Remate de montazgos de galdiz, Arranotegui, Alchur, Gastaña carra y Aranbalz” (BUA. AL. 1680-1710; 288)

“Venta de cargas en el monte de Alchur” (1711. BUA. 1560. Libro de cuentas; 134b)

“Trabajos en los montes comunes: sacar plantios por si nacidos, volverlos a plantar en parajes determinados despues de limpiarlos y espinarlos y cabas hechas en ellos y en los viberos y montes comunes: en el termino de Mañua: sacar 257 plantios (...) 407 plantios (...) 267 cagigos; cortar zarzas y espinos. Limpiar el vivero menor de dho termino” (1797. BUA. 1136. Libr. y recibos; 43)

Eta XIX. mendean:

“Razon de arboles que el ayuntamiento vende a remate. Baso Galan, Arech oquer, monte Ureta, arriba de Baso Galan, Mañua, Gorta Ederra, Mintegui, al pie de la Cadena, Sesencorta, y al pie de Landa, arriba de Landa, Aculategui” (BUA. 1312/10. Acreedores)

“Juan Ant^o Ezquiaga solicitó en 1825 terreno para formar caserío en el termino de Arriandietya” (BUA. 1492. Comunicaciones)

“Reconocimiento por parte de varios concejales de los madroñales desde el monte Burgoa hasta los mojones de Meñaca, a causa de daños producidos por ganado lanar: (...) abajo de Arrisurieta entre Vaso Galan y Singuira (...) sobre el molino de Ojangorta del puente viejo a la parte de arriba” (1849. BUA. 1289/2. Montazgos; 224-225)

139 “Remate de las yerbas de los puntos del Tompon mayor, Tompon menor, la Talaya, Campo Santo, Reñazu-bi, la Rosa, de los chopos del camino real de la v^a de Bilbao, de Landachu ó iglesia vieja y la de la isla de Yzaro” (Cuentas mun.1843. BUA. 1160)

kanpoko zuhaitz espezien (pinua, eukaliptoa) zabalkuntza ere. Baserrien eremua ere aldatuz doa, gaur hauen alboan eraikitzen diren landetxeekin. Gauzak horrela, gaur egun ikus dezakegun Bermeo aldeko paisaia oso itxuraldatua dago antzinakoaren aldean, eta topónimian bere ondorioak izan ditu. Zentzu honetan, XIX. mendeko joeran, herri-saietan eraikitako baserri berrien izendegian ikus dezakegunez, parajearen lehengo izenak mantendu izan dira: Sartzailleku, Ermu, Mintegi, Gortaederre, Urkamendi, Arrizurieta, etab., eta eskerrak honi ezagutzen dira gaur izen horien eta beste askoren kokapena.

Lehorreko komunikabideei dagokienez, bi galtzada nagusik lotzen zuten Bermeo Bizkaiko lurradearekin:

a) Bilborako galtzada: *Erremedioportaletik* abiatzen zen eta *Adoberiako zubitik* igaro ondoren, *Almikatik* gora egiten zuen *Laubidietaraino*. Hemendik, *Infernuerrekara* jaisten zen, *Oiangortako zubitik* aurrera eginez, Mungia aldera jotseko.

b) Durangorako galtzada: *Artikerreka* gurutzatu (XVI.-XVII. mendeetara arte, *Aportategiko Zubia* izenekoa zegoen *Erribera* inguruan; aurrerantzean, *Artzako zubitik* igarotzen zen erreka) eta *Mundakabidetik* (*Errosako bidetik*) abiatzen zen Gernika eta Durango aldera.

Bigarren mailako beste bi galtzada zeuden:

c) Sanjuanbidea: *Sanjuanportaletik* abiatuta, *Arane* auzotik gora, *Burgo* mendiaren beste aldera egiten zuen *San Pelaiora* eta *Gaztelugatxera* jotseko.

d) Bakiorako galtzada: *Dolareagatik* abiatuta, *San Martineko Zubia* igaro ondoren, *Agirre* auzotik gora egiten zuen, *Zumarrietako landatik* behera Bakio aldera jotseko.

XIX. mendean bide berri bi eraiki ziren:

e) Matxitxakobidea, farolaren zerbitzurako. Bide hau estatuaren ardurakoa izan zen.

f) Bilbobidea: Almikatik gora izaten zen galtzada tradizionalaren ordez, Bilborako errepide berria eraiki zen 1829an. San Migel auzoaren iparraldeko hegaletik eta *Itubizkarburutik* gora egiten du.

Auzoetarako bideak:

g) Sanmigelbidea (*Ondarreburutik*, *Dibiobidetik* zehar *San Migel* auzora egiten du)

h) Sanandresbidea (*Aranondotik* gora)

i) Artikabidea (*Artikerreka* ondotik gora)

j) Demikuko bidea (Mundakabidetik *Demiku* auzora egiten duena)

k) Zarranerako bidea, *Kurtziotik Zarran* baserrirainokoa.

l) XX. mendean, Matxitxakoko eskolatik gora, Talaiatik zehar, *Bakiorako bide berria* ireki zen.

Azkenik, bai hiriko edozein puntutatik eta bai baserriatik, eliza edo hilerrietara jateko, *andabideak* zeuden. Tradizioak zehatz definitzen zituen nondik nora izaten ziren bide hauek.

Bilboko trenbidea 1881erako, Sukarrieta raino zegoen eraikita eta 1955ean luzatu zen Bermeoraino.

* * *

XIX. mendean, Bermeo tradizionaleko zenbait elementu ezaugarri aldatu edota desagertu egin ziren:

Hasteko, aldaketa nagusiena aipatu behar da: udalaren autonomia ekonomikoaren galera. XIX. mendera arte, batez ere herri-lurren ustiakuntzarekin, baliabide ugari izan ohi zuen Bermeok bere gastuei aurre egiteko. Baina mende honetan udalaren lurrarde-ondasun ia guztiak besterenganatu ziren kontzesioen eta desamortizazioen bitartez. Estatu liberalaren helburuetako bat izan zen lurren pribatizazioa hau. Ondorioz, udala, ekonomikoki, estatuaren edo agintaritzatza probintzialen menpean geratu zen; gertakari honek bere ondorio politikoak ere izan zituen.

Lurren pribatizazioak, luzera, Bermeo aldeko mendietako landaretzaren aldaketa ekarri zuen: apurka-apurka berezko basoak desagertuz joan ziren eta lehengo amezti, harizti, hultzadien lekua, pinu eta eukaliptoen plantazioek hartu zuten.

XIX. mendera arte, herriko hilerriak elizen inguruetaen egoten ziren. Talako Andra Maria ondoan, Santa Eufemia ondoan. Mende honetan, izurriteetatik babesteko eta leku haiiek txiki geratu zirelako, hilerriak herritik kanpora ateratzea erabaki zen. 1832an *Ormabarrieta* zen hilerri berria, eta hau ere txiki geratu zenez, 1886an, *Mendiluzen* eraiki zen, gaur, oraindik, erabiltzen dena¹⁴⁰.

Hiribilduko harresia apurka-apurka desagertuz joan zen: batzuetan, etxeak hesira atxiki eta harresiaz jabetu zirelako; besteetan, harresiko harria saldu egin zelako. Portaleak ere, XIX. mendean zehar ia denak bota egin ziren: 1827an *Erremedioko*, 1829an *San Migelekoa*, 1833an *Santa Barbarakoa*, 1886an *Beiportaleko*. Gaur, *Sanjuanportale* da zutik mantentzen den bakarra¹⁴¹.

XVIII. mendearren amaieran, Talako Andra Maria eliza hondatuta, eliza berria eraikitza pentsatu zen Goiko plazan, udaletxe aurrean, Bañosko kondeen jauregia egon zen lekuaren. Lanak 1820an hasi ziren eta 1866an zabaldu zen eliza berria¹⁴².

Mende amaieran kaleak argitzeko instalazio elektrikoa jartzen hasi zen.

* * *

XX. mendearren hasieran, Bermeo mundu tradizionaletik industrialera igarotzeko lehen urratsetan aurkitzen zen. Populazioz, Bizkaiko hirugarren herria zen, Bilbo eta Barakaldoren atzetik.

Jarduera ekonomikoaren ikuspuntutik, hiru taldean banatuta zegoen Bermeoko gizarteak: arrantzaleak, kaletarrak eta baserritarak. Arrantzaleen taldean, patroi, armadore edo tostarteko, adineko edo gazte izatearen arabera, desberdintasunak zeuden, baina itsasoko lan gogorrak sortaraziko elkartasun-harremana zen nagusi. Oso garrantzizkoa zen emakumeek betetzen zuten lana arrantzale familietaan: sareen konponketa, arrainaren salmenta, arrain-fabriketako lana. Kaletarren taldea, artisauak, merkatariak, dendariek, abokatuek, medikuek, apaizek, enplegatuek, eta abarrek osatzen zuten. Azkenik, baserritarren artean, gehienak, maizterrak ziren, etxe eta lurrengatik errentak ordaindu behar zitzetako¹⁴³. XIX. mendean herri lurren salmentaz sortutako baserri berrieta, berriz, baserritar gehienak jabeak ziren¹⁴⁴.

1912an, gertakari tamalgarri batek goibeldu zuen Bermeo. Abuztuko arratsalde triste batean, Kantauriko arrantzale gehienak itsasoan zirela, galerna ikaragarria sortu eta ondorioz 140 lagun hil ziren, euretatik 116, bermeotarrak¹⁴⁵.

Lehen Errepublikaren eta bigarren gerra karlistaren ondoren, Berrezarkuntzako sistema politikoa indarrean jarri zelarik, oposizio politiko nagusia, kazikismoaren aldeko eta kontrakoaren artekoia izan zen. Garrantzitsua izan zen, zentzu honetan, euskal nazionalismoaren errola, kazikismoaren aurkako lidergoa hartuz. Sufragio unibertsalaren ezarkuntzarekin, urteak aurrera egin ahala, euskal nazionalismoa herriko lehen indar politikoa izatera iritsi zen.

Primo de Riveraren diktadura garaian, euskal nazionalismoaren ekintza politikoak debekatuta geratu zirenez, ekitaldi kulturaletara mugatu behar izan ziren euskal adierazpenak. Espainiako Bigarren Errepublikaren garaian, euskal nazionalismoa berriro nagusitu zen beste aukera politikoen gainetik. Aipatzekoak dira garai honetan, 1933ko lehen emakumeen sufragioa eta 1934ko batzoki berriaren inaugurazioa.

1803an, San Pelaio eta Zubiaurreko auzoak, Bermeotik desanexionatu eta Bakiora biltzeko saioetan hasi ziren. 1820an, gobernu iraultzaileak onartu egin zien eskaria, baina

140 Zabala, Angel (1928) I; 372-373

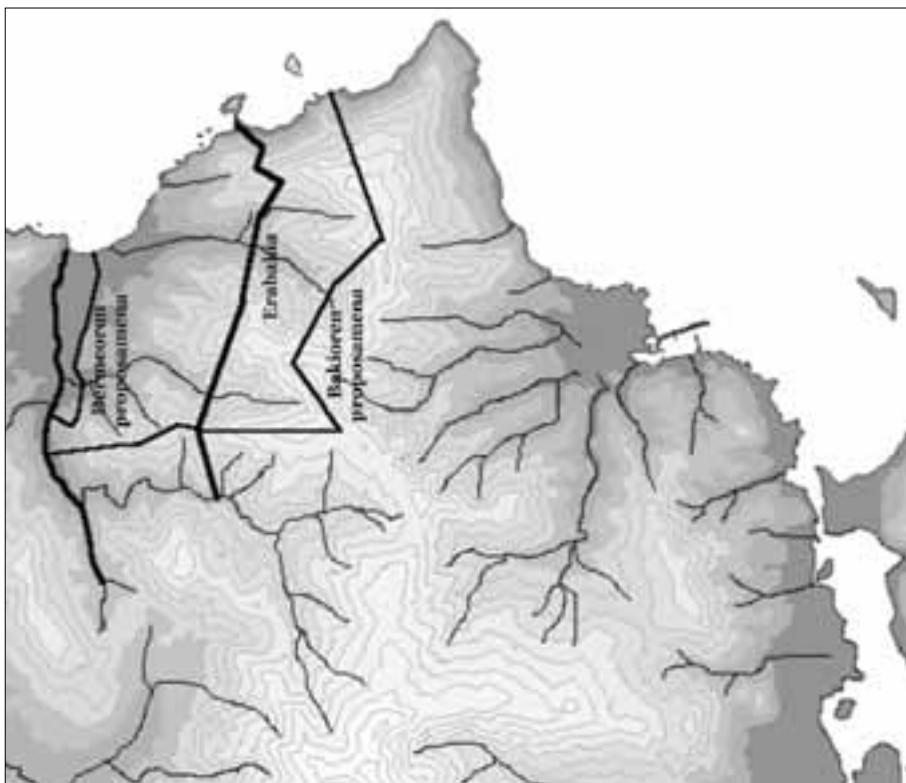
141 *Estudios socio-económicos comarcales. Guernica-Bermeo* (1972); 120

142 Zabala, Angel (1928) I; 352-355

143 Aizpuru, Mikel X. (1990); 3-12

144 Bermeoko eta Gipuzkoa aldetik etorritako nekazari eta artzainek zuzenean erosten dituzte herri lur sailak baserriak eraikitzeko. Honen berri, XIX. mendeko baserri horien fitxetan ikus daiteke.

145 Aizpuru, Mikel X. (1990); 91

1925-27. San Pelaio eta Zubiaur auzoen desanexioaren inguruko mugak.

1823an, berriro itzuli zitzaitzion auzoak Bermeori. Hala ere, bi auzo haien saioak jarraitu egin zuten 1834, 1845, 1856, 1882 eta 1894an. Azken saioa 1925ekoan izan zen eta lortu ere egin zuten Bermeotik aldentzea eta Bakiora elkartzea. 1927ko urrian atera zen ebaezpena¹⁴⁶.

146 Zabala, Angel (1928) II; 506-511. Desanexio agindua eman ondoren, beste kontu bat zen Bakio eta Bermeoren arteko muga berriak nondik izan behar zuen zehaztea. Alde bakoitzak bere proposamena egin zuen. Bermeoko udalak ondoko proiektua aurkeztu zuen:

Como punto de partida de la linea de deslinde se exige el conjunto de las dos casas que se agrupan en la proximidad de la escuela municipal costeada y sostenida por Bermeo en el extremo oriental de la llamada playa de Baquio. Una de ellas la mas proxima a la escuela es también propiedad del municipio de Bermeo. La otra casa tambien proxima procede sea incluida por su escasa distancia a la escuela y lo injustificado de tener que acudir los niños a otro centro docente mas distante. Partiendo de este punto limite, casa llamada Erdico Venta, y dejando a la misma dentro de la jurisdicción de Bermeo, se trazan dos alineaciones, una paralela a la fachada oeste de la casa y a 10 metros de la misma hasta la playa, la cual queda dividida en dos partes proximamente iguales y cuyos extremos son el mar y el borde del camino que existe entre las casas antes descritas y la carretera de Baquio a Bermeo. Desde este ultimo punto arranca la segunda alineación que llega hasta las proximidades del caserío Uribarri en el punto C., quedando este caserío en la jurisdicción de Baquio; en este punto se desvía para continuar con la tercera alineación hasta el punto D., en la proximidad del caserío Aranza que también queda en la jurisdicción de Baquio. Continua desde este punto con la cuarta alineación hasta llegar a E., que viene a ser el pie de la ladera que se levanta sobre la Vega y que se halla en la margen izquierda de un camino para el servicio de heredades. Desde este punto se dirige con la alineación quinta siguiendo la margen izquierda del citado camino hasta el punto F., frente a la pared de cierre representada en el plano, el cual se desvía con la sexta alineación hasta el punto G., en la proximidad del caserío Echechabarri, quedando éste así como el de Zubiaur, Tabernazar, Jauregui, Musiquena, y todos los demás que pueden verse en el plano en jurisdicción de Baquio. Desde el punto G., parte la séptima alineación que llega hasta el punto I., en la proximidad del caserío Goicoechea, quedando este en jurisdicción de Baquio, y quedando en jurisdicción de Bermeo los caseríos Ugalde y Ugaldeche, siguiendo desde el punto I., con la octava alineación

Francoren diktadurapean, erakunde frankistak ezarri ziren herrian eta funtzionario-en kontrola, lanetik kanporatzek, eta zapalkuntza nagusitu ziren.

Franco hil eta geroko hauteskundeetan zehar, nabaria izan da euskal nazionalismoaren nagusitasuna, bere adar desberdinatetan.

XX. mendean, Bermeoko portuan aldaketa handiak egin izan dira. 1890etik 1903ra Portu berriko lanak eginak ziren eta gaurko Lamera eratu zen¹⁴⁷; baina hau ez zen nahikoa, beharrezkotzat hartzan zen garai hartan, portuko sarrera era egokian babestea ere. 1901etik 1908ra, *Bañeratik Boniatxeko* baixeraino olatu-moila bat eraikitzeko zenbait proiektu egin ziren eta azkenean, 1912ko galernaren ondorioek eraginda, 1913ko

hasta el punto H., en donde se termina en su encuentro con el río Estepona que es el límite actual de jurisdicciones." (BUA. 881/36)

Bakiok, bere aldetik, beste proiektu hau aurkeztu zuen:

"Desde el punto señalado con el nº 1 situado en Ichaso-alde, de la heredad Solo-nagosi del caserio Ermua-becoa en linea recta hasta un punto señalado con el nº 13, situado en la torre de Burgoa, siguiendo desde este punto en linea recta hasta un punto señalado con el nº 14 situado en Erlebaso-aspico en el cruce de dos caminos de servicio, siguiendo desde aquí en linea recta hasta un punto señalado con el numero 16 situado en Gorozogane, continuando desde aquí en linea recta hasta un punto marcado con el numero 18 situado en Mañugoiko-landa en el camino de Mañugoiko a Mintegui, continuando desde aquí por el eje de este camino hasta un punto señalado con el nº 21 situado en el borde de dicho camino y en el sitio denominado Mintegui-alde, continuando desde aquí hasta el punto señalado con el nº 22 situado cerca del origen del arroyo Mintegui, siguiendo desde aquí por el eje de dicho arroyo hasta el encuentro con el arroyo Infernucoerreca, siguiendo desde este punto por el eje de dicho arroyo hasta su encuentro con el río Estepona o Concha que debiera ser el mojon de tres terminos de Bermeo, Baquio y Munguia". (BAUA. 1/19)

1929ko urriaren 5ean, Gobernuek bidalitako peritoaren txostenean baliogabetu egin ziren proposamen biak eta hirugarren bat eman zuen, ondoko arrazoia argudiatuta:

1. Bermeoren proposamenean, San Pelaio eta Zubiaur auzoetako hainbat baserri geratzen ziren Bermeo barruan, nahiz eta eurak Bakiora elkartzea nahi izan: desanexioa eskatu zuten 135 biztanletatik 59 besterik ez ziren gustora geratuko.
2. Bermeoren proposamenak San Pelaioko eliza, hilerra eta auzoko etxe multzo handiena uzten zuen Bermeo barruan, eta hau 1927ko Aginduaren aurka zegoen.
3. Bakiok nahi zuen mugarekin, poblamendurik gabeko lurralde zabala geratzen zen Bakio barruan eta baita Bakiora bildu nahi ez zuten zenbait baserri ere.
4. Gaztelugatxeko San Juaneko ermita bermeotarren benerazio handiko lekua izanik eta Bermeotik kanpo jartzear istilu gogorrak ekar ditzaekeela kontuan hartuta, Bermeo izaten jarrai dezala adierazten du txostenak.
5. Azkenik, proposatzen da Bakiora elkartzea eskatu duten baserri guztien nahi betetzea.

Ondorioz, ondoko muga proposatu zuen Antonio Fernandez Sola, Ingeniari Geografoak:

"desde el punto de intersección de la linea de la costa con la alineacion determinada por el primer peñon situado dentro del mar Cantabrico al oeste del santuario de San Juan de Castelugach con una piedra hincada señalada con el nº 1 situada en la parte mas alta de un monticulo que se halla en la divisoria de las aguas al oeste de una caseta destinada a deposito de materiales para la reparacion de dicho santuario, cuya caseta se encuentra en la margen oeste del camino del santuario de San Juan a Bermeo, siguiendo la linea limite desde el expresado punto de intersección por la normal trazada al eje del mencionado camino hasta su intersección con el mismo, siguiendo por el eje de dicho camino hasta la inflexion del mismo mas proxima a los caserios de Urizarreta y Urizarreta-eurrecoa quedando el santuario de San Juan de Castelugach dentro del termino de Bermeo, continuando la linea limite desde dicha inflexion en linea recta hasta el cruce del camino antes mencionado con la carretera en construccion de San Pelayo a Machichaco, quedando dentro del termino de Baquio los caserios de Ercoreca, Urizarreta, Urizarreta-eurrecoa y Tabernacho; siguiendo la linea limite desde el mencionado cruce por el eje del camino del santuario de San Juan a Bermeo hasta una piedra señalada con el nº 2 situada en la margen sur de dicho camino y en terreno de monte bajo propiedad de d. Aniceto Uriarte en el sitio denominado Ariacolanda, continuando desde aquí en linea recta a una piedra hincada señalada con el nº 3 situada al S.O. y a 41 metros del anterior, en sitio de igual nombre y propietario, siguiendo desde aquí en linea recta al punto de intersección del eje del camino (...) con el eje del arroyo de Urquichi señalado en una losa de la alcantarilla con el nº 4, continuando en linea recta a una piedra hincada señalada con el nº 5 en el sitio denominado Gollenburu a 52 metros al norte del camino de servicio del monte Luisien y a unos 25 metros al S.O. de un pino unico en este paraje, siguiendo desde este punto por la normal trazada al eje del camino de servicio del monte Luisien, continuando por el eje de este camino hasta encontrar el eje del camino de Mañuas por el cual continua hasta su intersección con el de un camino de servicio cuyo punto se señalo con el nº 6, siguiendo desde aquí en linea recta al punto de intersección de los ejes de los caminos de Elorrieta a Bermeo y de Suiturri a Baquio, cuyo punto se señalo en una piedra con el nº 7, siguiendo desde aquí por el eje del camino de Suiturri a Baquio hasta su intersección con el eje del arroyo de Dico-aso por cuyo eje continua hasta encontrar el eje del Barranco del Infierno cuyo punto debera ser el mojon de tres terminos de Bermeo, Baquio y de Munguia. 5 de octubre de 1929." (BUA. 881/36)

1929ko abenduaren 9an adierazi zion Bizkaiko Gobernadore zibilak Bermeoko udalari, horrela dela muga. Bermeok errekurtoa jarri zuen. Ez zitzaien arrazoia eman eta azken epaia, 1932ko uztalean eman zen.

errege agindu batez, lan hura egiteko proiektua onartu zen. Bostehun metroko olatu-moila egitea pentsatuta zegoen, baina 1929rako, oraindik 275 metro besterik ez ziren egin eta, 1962rako, 376 metro¹⁴⁸. Olatu-moilaren eraikuntzak, nolabaiteko kutsu politikoa izan zuen: Nardiztarrek Alfonso XIII.arenagan zuten eragina erabili zuten haren eraikuntza lortzeko, eta bide batez, beraientzat botoak lortzeko. Bermeoko udalak bere esker ona era-kutsi zuen, lehenago *Carniceria Vieja* izena zuen kaleari, Venancio eta Enrique Nardizten aita zen Juan Nardizkoaren izena ipinita¹⁴⁹.

1955etik aurrera, ekonomiaren eta populazioaren hazkundearekin, Bermeoko hirien zabalkuntza ikaragarria gertatu izan da, inoiz izan den handiena. Sukarrietatik Bermeorako trenbidearen tartea eraiki zen urte hartan. Bermeo nabarmen zabaldu da harrez gero harresiz kanpora. Kaletarren ohiko solo-guneak ziren inguru asko hiriak irentsi ditu. Portura jotzen duten erreka guztiak estalita geratu dira hiri azpitik pasatzean. Industriaguneak eraiki dira hiritik kanpo. Baserri auzoetarako bideak autoentzat egokitut dira. *Galdiz* gainean gasaren ustiakuntzarako instalazio itzela eraiki da eta bere eskuistik *Pozuillune* bezalako inguru magikoak erabat suntsituak geratu dira¹⁵⁰. Arrantza arloak aldaketa nabariak izan ditu: baxurako ontziteriaren murrizketa, alde batetik, eta arrantza handiaren garapena, bestetik. Eta azken aldean, Bermeo garai berrietara moldatzeko proiektu berriak aurkeztu izan dira, errepidearen saihesbidea edo kirol-portua bezalakoak.

* * *

Baserri-auzoak

Baserri ingurua tradizioz auzoetan banatua izan da eta hauek erabili dira baserriak zerrendatzeko orduan.

Auzoen izenak eurak ere, baserrien izenen antzera, forma desberdinak izan dituzte garaien arabera: ermita edo santutegi baten presentziak hagionimoaren nagusitasuna eza-rrí du kasu batzuetan edo, besteetan, baserri bat erreferentzia gisa hartuz, haren izena hartu du auzoak. Agian, San Andres auzoa antzina Urdaia auzoa izango zen, edo San Migel auzoaren alde batek Ermetxio izena izango zuen. Era berean San Pelaio auzoaren antzinako izena Gibelortzaga izan zen. Dena dela, auzoak adierazteko gaur mantentzen diren izenak erabili dira.

1860an eta 1897/98an egin ziren nomenklatorretan Bermeo aldeko baserri-auzoak lau kuarteretan banatzen ziren:

Iparraldekoa: Arane auzoa

Hegoaldekoa: Demiku, Artika, Almika eta Arranotegi auzoak

Ekiialdekoa: Agirre, San Migel eta San Andres auzoak

Mendebaldekoa: Mañu, Zubiaur eta San Pelaio auzoak

Hamaika auzo hauetatik bat, Arranotegikoa, berria da, 1860an sortua. Urte honetako nomenklatorrak azaltzen duenez, auzo berri hotetara zenbait baserri bildu ziren: Almikako Longane, Urkamendi, Mintegitxu, Estratzailune, Munape, Lokedo, Zumeldi eta Solozabaleta; Mañuko Madariaga eta Altzurraga; eta Artikako Akulategi.

Era berean, urte hartan, lehenago Mañukoak ziren hiru baserri San Migel auzora bildu ziren: Errematzane, Mundakatxu eta Kantarape.

Bestalde, ezagutzen ez ditugun arrazoiengatik, San Pelaiko inguru geografikoan aurkitzen diren zenbait baserri (Azeretxo Goitia, Azeretxo, Azeretxo errota eta Altzaga, esate baterako) Zubiaur auzokotzat hartu izan dira urteetan; eta alderantziz, Zubiaurreko inguruan agertzen diren beste batzuk (Saitua, esate baterako) San Pelaio auzokotzat.

XX. mendearren lehen zatian, Zubiaur auzoa eta San Pelaio auzoko baserri gehienak, Bakioko udalera bildu ziren.

148 BUA. 1246/14. Rompeolas / baita ere, Ciriquiain-Gaiztarro, Mariano (1986); 217

149 BUA. 1246/11. Mejoras puerto.

150 Ik. Erkoreka, A. (1986-87); 157-174

Baserriez hitz egitean, berezketa egin beharra dago. Lanean barrena “*historikotzat*” ematen direnak, XVI., XVII. mendeetan aipatuak direnak dira. Gaur Bermeoren eskume-neko lurraldean 85 bat dira orube zaharreko baserriak. Baserri “*historiko*” hauek, azpi-marraturik ematen dira azpiko zerrendan. Horienurrean, 138 bat baserri dira, luren pri-batizazioaren ondorioz, XVIII. mendearen amaieran eta XIX. mendean zehar eraikitakoak. Hauen artean sartu dira XX. mendean eraikitakoak ere.

1) **Arane** auzoak, udalerriaren ipar-mendebaldea hartzen du eta bi gune nagusi ditu: ohiko *Arane* eta *Kaboa*. Baserriak: *Itsasgane*, *Grandene*, *Txankane*, *Etxebarri* (eraldautua), *Itsasalde*, *Patxotene*, *Azatarrotxu*, *Etxerre*, *Azatarro*, *Landabaso*, *Arane*, *Aranburu*, *Gibile*, *Altamira* (desagertua), *Flores*, *Iturrondo*, *Beitegi*, *Marinone*, *Kasakane*, *Santa Kruz*, *Abortaga*, *Axgane* (desagertua), *Gorostadi*, *Madari*, *Juliane* (desagertua), *Muskerritxune*, *Sartzailleku*, *Peruaretti*, *Albarenebeko*, *Albarezenegoiko*, *Piezasetxe* (desagertua), *Iturrieta*, *Talaiepe*, *Bidekoetxe*, *Bekoetxe*, *Erdikoetxe*, *Goikoetxe* (desagertua) eta *Grandene* (desagertua).

2) **Agirre** auzoa, aurrekoaren hegoaldean, *Saitutik Zumarietako landaren* mende-baldeko isurialderaino luzatzen da, auzo barruan sartzen direlarik *Txaoleta* izeneko base-riak ere. Baserriak: *Saitu*, *Foteroane* (desagertua), *Kalene*, *Agirrebarrenengo*, *Auzoko*, *Arrietane*, *Pellune*, *Pedru*, *Igartu*, *Artone*, *Bastegieta*/*Igartuko etzezarre* (desagertua), *Ormaetxe*, *Kantara*, *Luzarraga*, *Etxezuri*, *Makatzaga*, *Etxebarrimotzene*, *Errotatxu*, *Paulo-gorri* eta *Zezilione* (azken hauei *Txaoletagoiko* eta *Txaoletabeko* ere esaten zaie).

3) **San Migel** auzoa, *Dibiotik Goikoganaeraino* hedatzen da. Auzo honetako iparral-deko hegaletik igotzen da Bilborako errepidea Sollubeko mendateraino. *Ermetxio*, *Itubizkar* eta *Goikogortako* guneak nabarmen daitezke. Aipatzekoa da ere, San Migel ermitaren presentzia auzo honetan. Baserriak: *Kurtzieta*, *Irukurtzieta*, *San Migel*, *Intxausti*, *Etxetxubarri*, *Torre*, *Ermetxiobeko*, *Ermetxiocerdiko*, *Ermetxioetxebarri*, *Ermetxiogoko*, *Jeronimone*, *Errotabarri*, *Beasko*, *Azeretxo*, *Egi*, *Ibiñaga*, *Josune*, *Itubizkartxikerre*, *Itubiz-karnagususi*, *Itubizkarnagusibarri*, *Itubizkarbarri*, *Etxebarrierrekagoiko*, *Etxebarrierrekabe-ko*, *Arkotze*, *Goikogorta*, *Baltzane*, *Errematzane*, *Kantarape* eta *Mundakatxu* (desager-tua).

4) **San Andres** auzoa, Aranondotik *Truboietaganeraino* luzatzen da. Baserriak: *Ara-nondo*, *Udaetxe*, *Urdaiaga*, *Bidetxe*, *Etxebarrilandia*, *Lupetegi*, *San Andres*, *Nardiztixe-re*, *Nardiz* eta *Goienetxe*.

5) **Almika** auzoa, antzina elizate izandakoa, *Erregiñazubitik Urkamendiraino* zabal-tzen da. Auzo honetatik igotzen zen antzinako Bilborako galtzada. Almikako Andra Maria eliza eta Aingeruguarda ermita dira auzoko eraikunta erlijiosoak. Baserriak: *Orrotzane* (desagertua), *Txarakane* (desagertua), *Galartzane*, *Sabinetxe*, *Kalene*, *Bidartemotzene*, *Iruarrieta*, *Almikatxu*, *Almikanagusi*, *Txindurtzabarri*, *Txindurtza*, *Landape*, *Olagorta*, *Agirretxu*, *Bonbillarte* eta *Etxebarriaga*.

6) **Artika** auzoa, izen bereko errekan arroko baserriek osatzen dute. Bermeo tradi-zionaleko industrigunea izan ohi da, bertan baitzeuden herriko errota eta burdinolak. Hortik dator kio *Errotata* izena auzoaren errekaldeari. Baserriak: *Utzuene*, *Etxetxubarri* (desagertua), *Txikiñene* (desagertua), *Beledrone*, *Mazaleriaga* (eraldautua), *Txukene*, *Santie-rrotane*, *Txoninantone*, *Poiu*, *Garalde*, *Artiketxe*, *Landa*, *Fandangone*, *Paskualetxe*, *Arreta*, *Bengoetxe*, *Irabiene*, *Tranca*, *Torre*, *Kafranka*, *Akerrota*, *Atsoarene*, *Erramuene*, *Olae-rota*, *Enparane*, *Zulueta*, *Zulueta*, *Frantzune*, *Majerine* (desagertua), *Nafarrolobeko*, *Nafarrolaerdiko*, *Nafarrolagokoiko*, *Tribiz*, *Urkisarri*, *Ezkiagagoiko* eta *Ezkiagabeko*.

7) **Demiku** auzoa, udalerriaren ekialdean dago, Mundakarekiko mugan. Aipatzekoa da, elizez, Mundakako Andra Mariako barrutiari dagokiola auzo hau eta bertako Kande-larioko ermita. Baserriak: *Zarran*, *Errenta*, *Beiti*, *Fradu*, *Txomekane*, *Etxebarri*, *Uriarte-beko*, *Uriartegoiko*, *Justu*, *Tontorre* eta *Errosape*.

8) **Arranotegi** auzoa 1860an sortutakoa da, Laubidieta kialdean. Baserriak: *Aku-lategi*, *Altxurraga*, *Madariaga*, *Solozabaleta*, *Txinbelane*, *Zumeldi*, *Erramontxune*, *Loke-do*, *Etxebarri*, *Estratzailune*, *Munape*, *Mintegitzu*, *Urkamendi*, *Ariztitxu* eta *Longane*.

9) **Mañu** auzoa, XIX. mendean sortutakoa da, herri-basoen kontzesio bidez eraiki ziren baserriekin. Hiru gune nagusi ditu auzoak: *Mañualde*, *Elizalde* eta *Oiangortalde*. Auzo honetan, Karmengo eliza dago, 1887an donetsia. Baserriak: *Zabale*, *Biorgorta*, *Kolisone*, *Manutxuibarrene*, *Katalane*, *Balentiñene*, *Hipolitone*, *Komaistene*, *Mañugoikoatzeko*, *Mañugoikoaurreko*, *Ariztitxu*, *Bidetxe*, *Gortaederrebeko*, *Gortaederregoiko*, *Gortaederderdiko*, *Bekoetxe*, *Etxebarri*, *Andirimineta*, *Etxetxu*, *Kasabarriatzeko*, *Kasabarrriaurreko*, *Bistalegre*, *Mintegi*, *Mintegipe*, *Olalde*, *Kristobalene*, *Mungiarrenegoiko*, *Mungiarrenenebeko*, *Elizondo*, *Bentabarri*, *Irazabaleta*, *Olazarreta*, *Oiangorta*, *Arrizurieta*, *Erdikoetxe*, *Bentazarre*, *Ereñotzaga*, *Oiangortako errota*, *Landanegoiko* eta *Landanebeko*.

10) **San Pelaio** auzoa gaur erabat murritzta dago, bitan banandua izan baitzen auzoko zatirik handiena Bakiora aldendu zenean. Bermeori egokitutu zitzaiten San Pelaiko zatia, mendebaldeko mendigunekeko baserriek osatutakoa izan zen. Gune bi ditu auzoak: *Uretako goialdea* eta *Txaraleko* errekanaren arroa. Baserriak: *Arantzadi* (desagertua), *Urki-di*, *Goientzabale*, *Erdikoetxe*, *Gisasti*, *Sagarraga*, *Zurtzuri*, *Txarale*, *Ermugoiko* eta *Ermubeko*.